

SPEJDERNES MAGASIN

APRIL 1935

NUMMER 3 ★ 19. AARGANG

Albrecht Dürer
† 1528

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Statsanstalten for Livsforsikring

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer.
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telefon C. 2919

Spejderure

Armbds. m. Rem

Ur og Glas kan ikke
gaa itu.

Fra 15 Kr. til Spejderne
Leverandør til Raadhuset,
Kommunen m. fl.

Lommebog for Spejdere 1935

I Skindbind Kr. 1.75.

Faas hos alle Boghandlere.

FR. PALM GREISEN

Pilestræde 52 - Tlf. C. 4619 - 13318

• CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

Blaagaardsgade 29
Telefon Central 3054

Uge & Maanedblade
Foreningsarbejde - Kort
Reklamer - Kuverter
Skematisk Arbejder

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl.s Varer indenfor
Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750

Lyngbyvej 41

• CLICHÉ-ANSTALT •

•••• BREDGADE 25 •••• OPG. E. (STANNÆ PASSAGE)
PALE 2646

De forenede Præliminærkursus

Tidl. Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus

Daghold og Aftenhold til
Præliminæreksamen

Linnésgade 22 — Telef. Byen 82 (Kl. 2¼—3)
A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

Bagermester C. Jacobsen

Dronningensgade 44—46

Telf. Central 5820

Filial: Leifsgade 5 - Telf. Centr. 12135

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Bedste Knas fra Fyens Sukkervarefabrik
Gudenaavej 4 Tlf. C. 9742

Spejdernes Magasin

ST. GEORG

April
1935
Nr. 3

Sagnet fortæller, at engang for mange, mange Aar siden befandt Byen Silena sig i stor Nød, — thi hver Dag maatte dens Borgere ofre en Mø eller Yngling til en vældig Drage, der levede i den »sorte Sø«. Mange kække Mænd havde prøvet at dræbe Dragen, men for ingen var det lykkedes. Derfor herskede Sorgen nu i alle Hjem, ligefra den usleste Hytte til Kongens Borg.

En skønne Dag ramte Loddet den unge, smukke Kongedatter. — Helt alene begav hun sig til Søen, hvor Dragen allerede ventede paa hende. Men netop da den vilde styrte sig over hende, kom en Ridder ridende i susende Gallop. Uden et Øjeblikst Betænkning kastede han sig imod Uhyret. En skrækelig Kamp begyndte. — Ridderen stak sin Lanse dybt ind i Dragens skælledede Krop, mens den spyede Ild og Edder ud af Næseborene og snoede sin Hale om baade Hest og Rytter. — Lansen brast, men Ridderen trak sit Sværd og jog det dybt ind i Dragens Vom. — Det blev dens Banesaar. Den piskede med Halen og væltede om i en Pøl af sit sorte Blod.

Kongen takkede Ridderen og vilde give ham den smukke Prinsesse til Ægte og det halve Kongerige i Medgift, men St. Jørgen afslog al Løn og drog videre mod nye Farer og nye Eventyr. —

Dette er Sagnet om St. Jørgen eller, som han ogsaa kaldes, St. Georg.

Historien fortæller følgende:

St. Jørgen levede et Par Aarhundreder efter Kristi Fødsel. Han var en dygtig Soldat og kæmpede under Diocletian i den ægyptiske Krig i Aaret 295. Han var kristen. — Et Par Aar efter forbød Diocletian Kristendommen og lod de Kristne, der ikke vilde afsværge deres Tro, dræbe. Blandt dem var St. Jørgen. Se-

nere blev han kanoniseret — erklæret for Helgen.

St. Jørgen kæmpede for det gode mod det onde, uden Tanke for sig selv. — Derfor har Baden-Powell valgt ham til Spejdernes Skytshelgen.

St. Georg, alle Spejders Ideal.

Hvis du læser din Spejderlov nøje igennem — udenad kan du den sikkert ikke, saafremt du da ikke har aflagt Prøven for en Uge siden — saa ser du, at den, der opfylder alle denne Lovs Krav, maa blive en anden St. Jørgen. Men det er ikke let. Og ingen forlanger derfor af dig, at du skal overholde den fuldstændigt; — det er umuligt. Men det ventes, at enhver Spejder bestræber sig paa efter bedste Evne at holde Spejderloven. — Gør du det, saa er du kommet et langt Skridt henimod Maalet.

Det vigtigste er, at du er i Besiddelse af den særlige Sct. Jørgen Vilje til at gøre dit bedste og være beredt. Hvad du virkelig vil, det skal du ogsaa nok faa gennemført tilsidst. Maaske er det lidt svært i Begyndelsen — jeg véd godt af egen Erfaring, at naar man har givet sig selv et Løfte om at ville gennemføre et eller andet eller aflægge en eller anden daarlig Vane, og det saa ynkeligt strander, da bliver man saa trist tilmode og mister helt Troen paa, at man er andet end en elendig Karklud. — Men Rom blev ikke bygget paa én Dag, siger et gammelt Ord; hvad der ikke lykkedes i Dag, kan lykkes i Morgen. At du første eller anden Gang ikke kunde gennemføre det, betyder ikke, at det er umuligt. — Det betyder bare, at du forsøger endnu engang.

Og forresten, — det, man har maattet kæmpe for, det glæder man sig meget mere over, naar man endelig har vundet.

Panterkatten.

VED LEIR- BAALET

Forleden stod der at læse i Aviserne, at et Baadelag fra Lønstrup blev overrasket af Storm, saa at det ikke kunde klare sig ind over Revlerne. Der blev sendt Bud efter Redningsbaaden fra Hirtshals, men det var umuligt for den at gaa ud; den blev hver Gang kastet tilbage af de mægtige Braadsøer i Havnens Munding. Tilsidst maatte man opgive at sætte Redningsbaaden ud.

Mens dette stod paa, sejlede det nødstedte Baadelag frem og tilbage op mod Søerne uden for Revlerne for at holde den gaaende.

Da Situationen var yderst faretruende for de tre Fiskere, gik en af de stedlige Fiskere, Hakon Kirkedal, ud med fire Mand, for med Fare for sit eget Liv at være parat, naar de nødstedte passerede Revlen.

Jeg omtaler dette her, i Spejdernes Blad, som et Eksempel paa Mod og Hjælpsomhed.

Den 3. April er det St. Georgs Dag, den Dag hvor Spejdere Verden over gentager deres Spejderløfte. Kan I se dem for jer, disse Millioner af Spejdere, der forlader deres Hjem, i Japan, i Kina, i Afrika, i Sydamerika, alle Steder paa Kloden, for at mødes med de andre Spejdere i Troppen for sammen med dem at bekræfte det Løfte, som enhver af os har aflagt, da vi indtraadte i Spejdernes Verdensbroderskab.

Hs. kgl. Højhed Prins Gustaf Adolf af Sverige taler i Radioen d. 23. April Kl. 19,30 til 19,45 om »St. Georgs Dag, alle Spejders Dag«. Talen holdes paa engelsk og kan høres over Sverige og England. Mange af jer vil sikkert kunne forstaa saa meget Engelsk, at I vil have Glæde af at lytte til Talen.

Det er glædeligt at se, at Spejderne faar Respekt for deres Uniform; men der er endnu mange Steder, hvor Spejderne er sløset og sjuksket klædt, og jeg er sikkert ikke den eneste, der siger til mig selv, at en saadan Spejder kan der sikkert ikke være meget ved. Det er muligt, at min Bedømmelse ikke passer altid, men i de ni ud af ti Tilfælde skal den nok vise sig at være rigtig.

Det samme gælder om Hilsen. Den Spejder, der ikke hilser en anden Spejder, han mø-

der, det være sig gul eller grøn Spejder, gaar enten og sover indvendigt, eller ogsaa har han ikke lært i sin Trop, at man hilser alle Spejdere og Ulve, man møder.

Jeg fik et Brev overleveret forleden Dag fra en Patruljefører, der har Øjnene aabne og den rette Forstaaelse. Han skriver blandt andet:

»Jeg sad i Søndags med min Korporal og ventede paa Patruljen ved Sporvognens Endestation, og vi sad i Mellemtiden og betragtede de forskellige Spejdere, der var paa Farten ud ad Landevejen.

Det første, vi lagde Mærke til, var, hvor faa Spejdere, der hilste. Det var kun ganske faa, som hilste paa os, der sad paa Bænken, selv om vi hilste paa disse; der var flere af de »grønne« Spejdere, der hilste, end af »vorne« egne.

Hvorfor? Ja, jeg véd det ikke, men det er Tilfældet, at gule Spejdere sjældent hilser hinanden. Jeg har selv flere Gange, naar jeg kørte forbi andre, hilst, og enten hilste de ikke, eller ogsaa saa de forundret ud over, at jeg hilste.

Det var den ene Ting. Den anden Ting er Paaklædningen. Nogle kører med opsmøgede Ærmer og — Motorhandsker(!). Hvad ligner det? Andre kører med nedrullede Ærmer paa den Bluse, de har indenfor, og opsmøgede Ærmer paa Spejderblusen(!). Og endelig er der dem, der, naar det øser ned, kører i bar Uniform uden noget som helst over sig, og jeg har lagt Mærke til, at det mest er store Spejdere.

Saadan noget faar jo Folk til at ryste opgivende paa Hovedet, og det er jo ikke noget, der ligefrem er til Gavn for Spejdernes Omdømme.

Den Patruljefører har Ret i det, han siger, men han bør ikke have Ret alt for længe endnu.

Og jeg kan betro jer en Ting, at alle, der deltager i Jubilæumslejren, skal være reglementeret paaklædt.

Hvorfor ?

gaar vi med bredskygget Hat

Af Verdensspejderchefen.

Forleden Dag var der en Mand, der spurgte mig: »Hvorfor gaar egentlig alle Spejdere med bredskygget Hat?« Først og fremmest, svarede jeg, skærmer Hatten Øjnene og Nakken godt i stærkt Solskin, og dernæst er man fri for at have Regnen løbende ned ad Ryggen, hvis man er ude i den Slags Vejr; men endelig beskytter Hatten Ansigt og Hals mod Torne og Grene, hvis man — særlig om Natten — skal kravle igennem Krat og Underskov.

»Det vil jo enhver Hat med Skygge kunne gøre.«

Aah ja, maaske, men dog næppe fuldt saa godt. Men iøvrigt er der ogsaa en anden Grund til at vi bruger netop *den* Spejderhat, og det er denne: Under Boerkrigen, da Tropperne, baade de regulære og irregulære Styrker, brugte bredskyggede Hatte, blev det Skik, at en Mand havde den højre Side af Hatteskyggen krammet op, hvis han tilhørte den regulære Hær, men den venstre, hvis han tilhørte den irregulære Hær eller en anden frivillig Styrke. Hærens Spejdere blev kendetegnet derved, at de hverken havde den ene eller den anden Side af Hatteskyggen krammet op, saaledes at deres Hatte altsaa var akkurat som de amerikanske Cowboys.

Ganske den samme Type Hat benyttes af det berømte, ridende Politi i Nordvest-Canada og af Politikorpset i Sydafrika.

Du kan godt være stolt af din Spejderhat; det plejer at være Mandfolk, der bærer en saadan.

Men du skal passe paa den, at den ikke bliver grim og blød i Skyggen. For at holde Skyggen stiv kan du fugte den med Sukkervand eller anden Stivelse og derefter stryge eller presse den, indtil den er tør. Naar du ikke bruger Hatten, bør den ligge paa noget fladt i Stedet for at hænge op.

* * *

En Spejder bør vide lidt om alle almindelige Ulykkestilfælde og Sygdomme og maa være i Stand til at behandle dem. I uciviliserede Lande betragter de Indfødte enhver hvid Mand

som Læge, og de kommer med Patienter af alle Slags til ham.

Da jeg var i Cashmir, kom de en Dag med en stor Dreng til mig. Han var lige faldet ned af en stejl Skrænt. Drengen havde frygtelige Smerter, og hans Paarørende betragtede ham allerede som Dødens sikre Bytte. Da jeg undersøgte ham, konstaterede jeg, at han ingen Brud havde paa Lemmerne, men at hans højre Arm var gaaet af Led i Skulderen. Saa sagde jeg til Folkene, at de skulde lægge Drengen paa Gulvet, hvorefter jeg begyndte at tage min højre Sko af.

Nogle af Tilskuerne sagde: »Aah, han skal først bede«, og de begyndte straks at tage den anden Sko af for mig. Disse Folk tager jo Skoene af, inden de betræder deres Templer, ligesom vi tager Hatten af. Det var ikke min Mening at bede, og jeg nøjedes med at tage min højre Sko af. Saa satte jeg mig ned ved Siden af Patienten med mit Ansigt vendt imod hans Hovede og med mit højre Ben langs hans højre Side, saaledes at min Hæl hvilede i Armhulen ved den saarede, højre Skulder.

Jeg fik Drengens Broder til at sætte sig paa den anden Side af ham for at holde ham nede mod Gulvet. Derefter tog jeg et sikkert Greb i hans højre Haandled med begge Hænder og trak jævnt men stærkt i Armen, idet jeg brugte min Hæl som Modstand, indtil pludselig Skulderen smuttede i Led. Og saa besvimede Drengen.

Hans Moder hylede i vilden Sky og sagde, at jeg havde dræbt ham. Men jeg lo og tog min Sko paa, medens jeg fortalte, at det med Besvimelsen hørte med til Behandlingen, og at jeg nu skulde vække ham til Live. Derpaa hældte jeg en Spand Vand i Hovedet paa ham, hvilket bevirkede, at han vaagnede og til sin egen og de omkringstaaendes Forbauselse opdagede, at han nu kunde bruge sin Arm.

Basen-Pavel 1. Bliv

Rutebilen er gaaet i Grøften.

Fra en yderst beskeden Begyndelse i 1906 har Falcks Redningskorps udviklet sig til en fuldtud moderne og tidssvarende Institution, der i Dag besidder netop de Mænd og det Materiel, der kan gøre Fyldest, naar Kravet stilles.

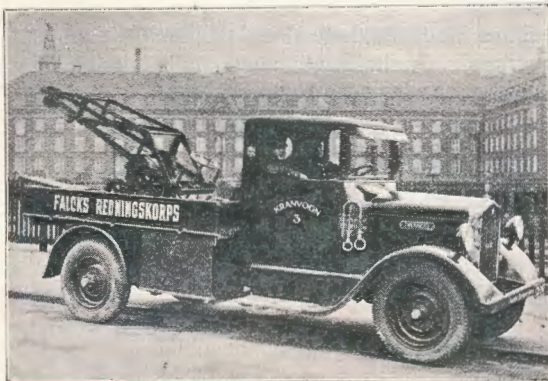
Vi bringer i Dag en Beretning af vor Medarbejder, der i et Døgn gjorde Tjeneste paa Hovedstationen i Tietgensgade:

»Præcis Klokken 16,30 meldte jeg mig hos den vagthavende Overassistent Tharsgaard paa Vagtstuen i Tietgensgade Lørdag den 2. Marts. Det havde regnet og smaasneet hele Formiddagen, saa da Frosten henimod Aften meldte sig, blev Veje og Gader ret hurtigt blanke som Is. Vinden, der fejede Sneen hen over Brolægning og Asfalt, polerede yderligere paa Gaderne, og ved de fleste Hjørner og Sving »klinkedede« Bilerne med hinanden. Der var lynende travlt. Alarmtelefonen kimedede hvert Sekund, og Central 1808, Falcks »Lokalnummer«, var i uafbrudt Virksomhed.

»Jeg vil gerne tale med Overassistent Tharsgaard.«

»Det er mig,« Overassistenten kommer forbi Telefonbordet i det samme.

Kranvognen.

Et DØGN

»Det er Aage Matthiessen fra Spejdernes Magasin!«

De næste Par Minutter er det mig umuligt at gøre Rede for, Telefoner kimedede, Alarmklokken tonede igennem hver Øjeblik, og uafsladelig fór Mænd ind i Vagtstuen, modtog en Ordre, og forsvandt igen med smaa, røde Sedler i Næverne.

»Falcks Redningskorps!« »Hvad Nummer har Deres Vogn, hvor staar den« o. s. v. I Løbet af Natten fik jeg tilfulde lært den Remse.

Jeg har Overassistenten lumsk mistænkt for, at han kunde se paa mig, at det saa smaat begyndte at snurre rundt, for uden et Ord trak han mig ind i sit Kontor ligeoverfor og lukkede Døren.

»Puh!« Endelig en Smule Ro. Efter løseligt at have givet mig Planerne for de næste 24 Timer, gik vi paa Jagt i Materielrummet efter et Sæt Kluns, der passede mig. Det gik, og næppe en Time efter at jeg var kommet, stod jeg atter i fuldt Dress i Vagtstuen, ventende paa en Chance. Jeg var noget saa oplagt paa, at »noget« skulde vise sig.

Det viste sig ret snart. Klokken ca. 17,30 fik vi Melding om Kørselsulykken i Vridsløse, og at Damsø Stationen havde sendt Ambulancer derned. Det laa udenfor vort Distrikt, men vi var adviseret i paakommende Tilfælde. Ørsted, forresten en gammel Legekammerat, overlod mig Omstillingen, og snart lød det helt rutinemæssigt i 1808: *Falcks Redningskorps*. Ikke for intet var jeg Brandmandselev fra Frederiksberg. Aftenen fløj, Sedlerne paa havarede Automobiler hobede sig op, og endskønt Kranvognene ikke kom hjem, men fik Beskeden ude i Byen, laa der konstant en 15—16 Sedler, enten til Bugsering, Igangsløbning eller lignende.

Saa kom Aftenens Tilløb til Sensation. Telefon fra Møn! Direktør Jensen fik den over personlig, og da Samtalen var færdig, kom han ind til os. Møn — tænk om der blev en Udrykning dertil. Jeg gloede paa Direktøren. — »Tja, det var en Ingeniør dernede fra, der anmodede os om i paakommende Tilfælde at tage ned med vor Katastrofebelysning. Vi faar nærmere Besked!«

Jeg garanterer for, at Hjertet fik Pip, det hoppede og dansede, og kun med Møje kunde

hos „Falck“

jeg vende tilbage til Tietgensgade til 1808, igen en havareret Bil! *Igangslebning*, javel! Tiden gik, og omsider lykkedes det at faa en Kranvogn hjem. En ny Mand blev sat paa den og saa min Ringhed. Uniformshuen trykkede jeg haardt ned i Panden og saa af Sted. *Mylius*, det hed han, kiggede lidt paa mig fra Siden. »Mon ikke, det er bedst at tage Stormremmen lidt ned — det blæser —«. Remmen kom ned og med den Følelsen af at være rigtig Falckmand. Efter en lille Omgang med et Butiksskilt, der var blæst ned, fløj vi ud til Frederiksberg og tog et Par Vogne. Saa et Svip til den anden Ende af Brønshøj, saa paa Amager, Østerbro, Hellerup, Amager, kort sagt — jeg kom hele Byen igennem den Nat.

Klokken er vel en fire Stykker. Det er hvinnende koldt. *Mylius* er saa smaat begyndt at glæde sig til Kaffen, naar vi kommer hjem, da vi i en Lillebilcentraltelefon faar Besked om at hente en Vogn paa Fredriksvej og slæbe den til Gentofte! Der røg den Kaffe. Efterhaanden var jeg blevet scenevant, saa *Mylius* havde næppe sat Bremserne i, førend jeg var nede og henne ved Trækstangen. Af med den og saa paa Maven ned under Bilens Fortøj, Koblingen paa og Naglen igennem henne hos os — et lille Kik ind i Vognen og i Gang. Gearet flyver ned, den svære Motor larmer, og med et Drøn starter vi — paa Stedet! Hjulene farer rundt paa den islagte Gade. Af igen, vi bakker lidt, sætter fuldt Drøn paa igen og kommer ikke ud af Stedet. *Mylius* sidder og smaagriner, vi stiger af igen, ser interesseret paa Vognen, paa Vejen, og medens jeg skubber *sidelæns*, sætter han Maskinen i Gang igen. I Løbet af en Brøkdæl af et Sekund har Dækkene ædt sig ned gennem Isen, og ved at skubbe videre sidelæns faar vi endelig Grund under Fødderne. Hjulene tager, og i et Spring sætter Kranvognen frem — dér staar jeg! Lidt længere henne lukker *Mylius* Døren op, og i et Snuptag er jeg ombord.

Klokken er fem Søndag Morgen. Bælgraven-
de mørkt udenfor, Snefog og koldt Vejr. Hvid, Vagtmesteren, har lige givet Kaffe, og jeg er saa smaat begyndt at krybe til Køjs. Overassistenten holder bestemt paa, at jeg ikke kan klare den et Døgn hernede uden Søvn. Søndagen bliver hamber med al den Is. Ja, ja, da! saa gaar jeg altsaa til Køjs og har lige faaet

Et kompliceret Foretagende.

Kappen af, da Klokken skralder derude. I et Nu flænger jeg Kappen paa, Huen ned fra Skabet og i Galop gaar det ud gennem Gangen og ned i Garagehallen. Ba—Bu! Ambulancen svinger ud netop i det Øjeblik, jeg kommer ned. For sent!

Hvid hyler af Grin — han er ellers en alvorlig Mand — »Godt klaret — af første Gang, kun tredive Sekunder for sent!« Kortet, hvorpaa Rapporten skrives, og som tidsstemples ved Alarm og Afgang og endelig Hjemkomst, viste en »Afstedtid« paa 58 Sekunder! Og det midt om Natten.

Saa gik jeg til Køjs og sov tre Timer. Alarmen lyder, jeg farer op med et Sæt, river Tøjet paa mig og styrter lige ud i den store Kranvogn. Vi kører, jeg styrer, vi svinger om et Hjørne, Landevej, et Træ! af al Magt river jeg i Rattet, men i næste Nu tårner vi for fuld Kraft ind i Træet og saa vaagnede jeg paa Gulvet. Klokken var halvseks — — —

Da jeg Søndag Morgen kommer ind i Vagten, er der kommet nye Folk til. En gammel Spejderkammerat, Hersdorf, sidder som Vagtmester, og den gamle Mesterkører Ingeman Petersen er vagthavende Assistent. Igen den sam-

(Fortsættes Side 22)

Falcks Dykkere er bekendt for Deres Dygtighed.

Min første GEDDE

Af SVEND FLEURON

Er det morsomt at fiske?

Nogle mener ja, og andre nej; jeg for min Part har nu altid holdt paa, at det maatte være værre end at spille Kort. Den Slags Tidsfordriv har aldrig moret mig!

»En Fisker kan til Taalmod trænge, tit maa paa Bid han vente længe!«

Dette lille Vers plejede jeg altid at citere for mig selv, naar jeg paa min Vej om i Mark og Skov traf paa Manden med Fiskespannen og den lange Bambusstang. Med Undren saa jeg, hvorledes en saadan lidenskabelig Lystfisker kunde staa Time efter Time, bakke af sin Pibe og stirre paa et rød- og grønmalet Flaad, der laa og drev ude i Vandet.

Saa i Sommer træffer jeg Doktoren!

Han var paa Cykle og i Færd med at køre paa Sygebesøg Omegnen rundt; men hvor Broen gik over Aaen, maatte han dog holde stille for, støttende sig til Gelænderet, at stirre længe ned i det grødefyldte Vand.

Grøden er, som man véd, en Fællesbetegnelse for Vandplanternes Mylder, for disse sære Væsener med alle Urtidens Former, der ved Vaar vælder op i vore Moser og Aaløb, stiger af Dybet med Herkuleskræfter, fylker sig, breder sig og krænger sig ned, saa der til sidst daarlig er en Plet Klartvand tilbage paa Vandspejlet.

Som frodige Fønixpalmer skimter man Grøden under Overfladen, som Kæmpesvampe tjælder den Bunden, og som overnaturlige Vandmænd, som en Vrimmel bugtende Iglar, som store Bobler paa Vej fra Dynd til Luft stiger den gennem Strømmen op mod Lyset.

Doktoren saa og saa ned i dette hemmelighedsfulde Dyb:

»Ja, jeg har et Kvarter,« sagde han saa endelig, idet han hilste paa mig, »blot et lille Kvarter af min kostbare Tid. Det Kvarter plejer jeg

ellers at spise Frokost i; men hver Gang min Vej fører mig forbi dette interessante Sted, lader jeg Frokost være Frokost.«

Og uden at flytte Øjnene fra Stedet pegede han med Haanden ned paa den sammentrykkede Frokostpakke i Cykletasken.

»Se dér,« hviskede han pludselig, idet han greb mig i Armen, »se Gedden!«

Ligeunder Vandskorpen i en Lysning mellem de Kæmpeskove af Undervandsplanter, der stod og vuggede fantastisk i Strømmen, stod et vældigt Exem-

plar af denne Ferskvandenes Haj og lurede. Solstraalernes Spil hen over dens glinsende Skæl lod den ganske falde sammen med Omgivelserne; den lignede de gyngende Sivstængler, de mørke Rørstubbe, de grønne Aakandeblade, ja, selv Andemadens Pletter sad som Smaastænk over dens Skind.

»Den Gedde kan De gaa ned og tage, hvad Dag det skal være,« tog Doktoren Ordet, »Gedden er nemlig stationær, ligesom de fleste af os andre. Den har som ethvert Rovdyr sit bestemte Revier, hvilket den gennem søger hver Dag, og dér, hvor den nu staar, er aabenbart et af dens Yndlingsluresteder.«

Saa fortalte den rare Mand mig, hvordan jeg skulde bære mig ad: købe en Snøre, et Flaad, en Trekrog, fange en lille Skalle, sætte den paa saadan og saadan, hive det hele ud og —

»Ja, gider De ikke staa og vente paa Bid, kan De godt imellem gaa hjem og spise Frokost.«

— — —
En Uge gik.

Hver Dag tog jeg en Tur op til Aaen og ned paa Broen, hvor jeg stod længe og spyttede i Vandet.

Skulde jeg købe de Grejer? Skulde jeg prøve at lægge ud?

Ja, al Begyndelse koster jo og jeg kløede mig i Hovedet.

»Lad os bare prøve,« opmuntrede min Dreng mig, »her er Snor, her er Toppen til Flaad, og her« — han halede diverse Sager frem af sin Bukselomme — »her er en Trekrog, jeg har købt for mine Karakterpenge i Gaar.«

Drengens Energi og Beslutsomhed imponerede mig, og inden jeg ret vidste hvordan, var hele Aparatet i Orden, Skallen fanget, sat paa, hevet ud, Snøren skudt op, inde paa Bredden befæstet til den ene Bropille.

Op saa gik vi hjem og spiste Frokost.

Halvt mod min Vilje cyklede vi senere paa Dagen atter til Stedet og — ja, Flaaddet var væk, Snøren rullet ud og Situationen ved at blive spændende.

Vi gik langs Aabredden, kiggede og søgte, om vi ikke skulde kunne opdage de fire sammenbundne Proppe, der agerede Flaad.

Umuligt! Fiskene maatte være rendt med Snøren.

Saa var vi da saa fornuftige at faa fat i Snøreenden, der var fæstnet til Bropillen. Forsigtigt trækker vi og ser nu, hvorledes Snøren gaar ind under Vandplanternes Mylder hen mellem Tagrørene, der gror langs Bredden. Naar vi rigtigt halede til, kunde vi akkurat faa en tre, fire Rør ude i Rørskovens Spids til at bøje sig og vugge.

Noget var der altsaa paa! Noget, der var rendt ind i Rørenes Skjul, og som dér havde viklet Snøren om Stænglerne.

Hvad det var for noget, skulde Peter afgøre!

Han fik Tøjet af, og idet han støttede sig til en Kæp, som jeg holdt fast paa, vovede han sig forsigtigt ud mellem Sivenne.

Mange Skridt fik han ikke gjort, før han forsigtig skiller Rørstænglerne ad og stirrer ned i Dybet, med Skræk i sit Ansigt vender han sig imod mig:

»Uh, Far! En lang, sort Fisk sidder paa; den har snoet Snøren flere Gange omkring Rørene!«

Nu maatte ogsaa jeg trække i bare Ben for at betragte Fænomenet — og virkelig: en Gedde, en Kæmpegedde, uhyggelig sort og ligesom mosset hen langs Ryggen, skintede man foran sig ude i Vandet.

Situationen var oplagt. Nu gjaldt det jo blot om at faa Fyren i Land.

Snøren var spinkel, hele Fisketøjet, som mine Læsere let vil forstaa, yderst primitivt — og Gedden stærk. Et eneste Slag af dens svære

Hale — og Fangsten vilde for stedse gaa vore Næser forbi!

Vi soppede altsaa i Land, kom paa Cyklerne, og af Sted gik det til Doktoren efter Raad og Hjælp.

En Time efter kom et Molbooptog anstigende.

I Spidsen jeg med Smedens gamle Skyder, saa Smeden selv med en rusten Lyster, nu Doktoren med en fire Alen lang Bambusstang og bagerst Peter med en Rive.

Alle fire trak vi Strømperne af, og medens det meste af Omegnen, der vilde overvære Skuespillet, lejrede sig i Græsset, skred vi mandigt udefter Fod for Fod.

»Dér svømmer den,« hviskede Peter og gjorde Riven klar.

»Javist,« gentog Doktoren, ganske betaget, »saa, min Sandten har Drengen Ret, dér staar jo Gedden!«

»Hvor, hvor?« brummede Smeden ivrigt og løftede Lystren i Vejret, »lad bare mig komme til; jeg skal nok spidde den!«

»Nej, nej,« svarede Doktoren, der nu som kyndig Fiskermand havde overskuet Situationen, »nej, lad os bruge Bøssen; jeg skal nok dirigere!«

Gedden, der sad godt fast paa Krogen, stod imidlertid dybt i Vandet; det var ikke muligt at skyde den dér. Først maatte den hæves lige op under Overfladen. Ganske snildt fik Doktoren Enden af Bambusstangen listet ind under Forfanget, der holdt Krogen fast — og nu, mens vi aandeløst saa, hvorledes Fiskene steg mere og mere op fra Dybet, stod jeg parat til Salut. Lige i det Øjeblik, dens slimede Pandebrask kæmmede Vandskorpen, trykkede jeg til — et Sprøjt — en Hvirvel af Bobler og Skum — og op fra Vandet skød Kæmpegedden med den glimtende, hvide Bug i Vejret.

Da var Peter ved Haanden; han slog Rive-tænderne i den, og en, to, tre var den oppe paa Land.

Bravo! Bravo! Hele Omegnen klappede, — og vi spiste Gedde en hel Uge i Træk.

Siden er ogsaa jeg blevet noget af en Fisker. Jeg har faaet fine Grejer og lært Kunsten til Gavns. Nu kan Du ogsaa træffe mig i Moserne, bakkende af en Pibe, mens jeg staar og stirrer paa et rødmalet Flaad. Tit maa jeg nynne den lille Vise om »Fiskeren, der kan til Taalmod trænge«.

Ak, det er kun een Gang i Livet, siger man, man fanger en Gedde paa *tyve* Pund!

Svend Fleuron.

VILHELM BJERREGAARD

OG DE AMERIKANSKE

Den gamle Spejder (bl. a. Tropsfører for Vedels Egne) Vilhelm Bjerregaard er, som mange véd, blevet en stor Mand indenfor det amerikanske Spejderkorps. Han har ogsaa faaet et nyt Navn, William Hillcourt, — fordi Bjerregaard udtaltes som »Beergarden« (Ølhave), og det syntes han ikke om.

Bjerregaard er meget stolt af at være dansk Spejder, og han lægger aldrig Skjul paa denne sin Følelse. Vi har egentlig ogsaa Lov til at være lidt stolte af vor gamle Kammerat, der nu faktisk er den, der skriver alle de officielle Haandbøger til Verdens stør-

»Omkring 6. Juni sidste Aar fik jeg den Idé at skrive følgende til Mr. West, Spejderchefen:
»Her har vi Hillcourt, en Mand uden en Trop,

skrivende paa den nye Haandbog for Tropsførere, og her har vi Green Bar Bill (Bjerregaards Pseudonym i »Boys life«), der skriver om det vidunderlige Udendørsliv, — de er begge i den samme ene Skikkelse indespærret i en New Yorker Skyskraber. De burde leve derude, hvor de hører hjemme, nemlig i Skovene. Og de Skove, hvori de burde leve, er The National Scout Reservation, den amerikanske Gilwell Park.«

Det næste, jeg hørte om denne min Skrivelse, var, da Mr. West en skønne Dag standsede mig og sagde: »Tag Deres Frue med Dem og tag ud og se, om der skulde være et Hus paa Grunden, der vilde passe Dem.« Derfor tog Grace og jeg derud og fandt hurtigt ud af, at der blandt mange andre var fire smaa Huse, som vi kunde vælge imellem.

Jeg sendte en Rapport derom til Mr. West, som kort Tid efter kaldte mig ind til sig og fortalte mig, at ikke alene han selv, men ogsaa Walter W. Head, Præsidenten for de ameri-

ste Spejderorganisationer.

Bjerregaard har lige sendt en Mængde udmærkede Billeder fra Amerikanernes pragtfulde Gods, hvor de uddanner Førere efter Gilwell-Mønster, ligesom han har skrevet følgende fornøjelige Brev til os:

SPEJDERES

„GILWELL-PARK“

kanske Spejdere, havde bifaldet min Plan, og at Penge vilde blive stillet til Raadighed til Ombygning af det Hus, som vi havde valgt.

ikke Smaating, jeg har for.

For det første skriver jeg den nye Haandbog for Tropsførere. Dernæst en ny Udgave af min tidligere Haandbog for alle amerikanske Spejdere, nemlig en 25 Aars Jubilæums Udgave af »Handbook for boys«. Endvidere en maanedlig Artikel i »Boys life«, hvoraf jeg stadig er Medredaktør.« —

Naar man læser om Bjerregaards Hus — og særlig nar man ser, hvor skønt det ligger — kan man jo nok misunde ham, der altid lever et Spejderliv, — og endda høster Guld og Ære.

Th.

Arbejdet blev øjeblikkelig paabegyndt, og den 26. Oktober flyttede vi ind i vort nye Hus. Det er 20 m langt, 6 m bredt og indeholder en Green Bar Bill Hule, en Dagligstue 9×6 m, to Soveværelser, Badeværelse med varmt og koldt Vand, Køkken, Centralvarme og Mørkekammer. Loftsbjælkerne er haandhuggede Egeplanker mere en 180 Aar gamle og stammende fra en gammel Kro, som de har revet ned i Nærheden. Hulen er bygget af gammelt Fyr, og det mægtige Ildsted er bygget op af Sten, fundet paa Grunden. Folk er allerede kommet ind i den gode Vane at sende os Ting, der vil passe smukt ind i Huset.

Vort Hjem er blevet et rigtigt Fremvisningssted i The National Scout Reservation, og det er aabenbart Hensigten, at det skal være Kernen i det amerikanske Gilwell med 480 acres Skovland og Marker og en 16 acres Sø til at svømme og ro i — og for Tiden til at løbe paa Skøjter paa. Jeg kommer kun paa Kontoret i New York een Gang om Ugen. Resten af Ugen er jeg paa mit »Gods« og skriver. Og det er

BILLEDETEKST:

Side 10 øverst: Udsigt over „Gilwell Park“, nederst: Pejsen i Bjerregaards Dagligstue.

Side 11 øverst: Hovedbygningerne holdt i gammel engelsk Stil, nederst: Bjerregaard foran sit Telt.

Hvordan laver du en SKABELON?

Til Mærkning af Patruljens og Troppens Materiel.

Véd du, hvad en Skabelon er? Maaske har du hørt en eller anden sige om en meget tynd eller tyk Fyr: »Han har dog en underlig Skabelon!« — Men en Skabelon kan ogsaa være noget helt andet og uhyre brugbart for en Patrulje, for det er jo en Selvfølge, at alle Patruljens Ejendele er mærkede med Patruljedyret — og hertil er det, du skal anvende Skabelonen.

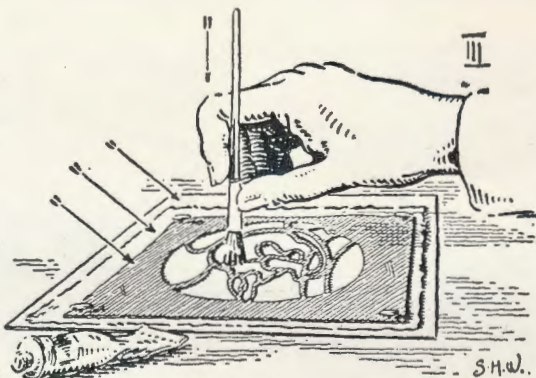
En Skabelon anvendes nemlig til at mangfoldiggøre et eller andet Mærke, f. Eks. Patruljens Totem, Patruljebladets »Hoved« o. l., og den kan enten skæres ud i oliet Papir eller i en meget tynd Metalplade. Fremstillingen er følgende:

Først fremstilles Mønstret. Vi tager f. Eks. »Ørnene«s Patruljedyr. Omridset kopieres efter et Ørnehoved, der er fremstillet med faa Linier, idet nemlig hver Streg i Skabelonen betyder en væsentlig Del af det ønskede Billede. Fig. I viser Ørnehovedets Omrids, Fig. II det samme, noget mere detailleret.

Du udarbejder nu omhyggeligt og nøjagtigt Tegningen og overfører den med Kalkerpapir paa et Stykke Skabelonpapir. Dette kan enten være Stencilpapir eller kan fremstilles ved at gnide Linolie ind i et Stykke tykt, brunt Indpakningspapir og lade det ligge nogle Dage. — Naar Tegningen er overført paa Skabelonpapiret, skæres den ud med en skarp Kniv og med stor Omhu og Forsigtighed.

Nu kommer saa selve Overføringen af det ønskede Billede ved Hjælp af Skabelonen. Du anbringer denne ovenpaa Teltlærredet, Vandspanden eller hvad det nu er, du vil forsyne med Patruljemærket, og sætter den fast med Tegnestifter. Endvidere sørger du for at anbringe et Stykke Trækpapir under det, der skal prydes med Mærket, idet du ellers risikerer, at den fremstillede Afbildning bliver ujævn i Kantén. (Se Fig. III.)

Den øverste Pil peger paa Trækpapiret, den mellemste paa Stoffet, den nederste paa Skabelonen. Den lodrette Pil viser, at Penslen skal holdes lodret.

Stykke Trækpapir (som tager lidt af Olien, saa Farven ikke bliver saa tynd), hvorfra det tages med Penslen.

Til selve Afstrygningen bruger du en Pensel med stive Børster. Du maa helst have flere af dem. — Du stryger med Spidsen af Penslen og bevæger den med smaa, lodret førte Stød; du maa ikke »pensle«.

Naar saa alle Skabelonens Felter er fyldte, fjerner du denne og hænger Stoffet til Tørre et Døgn.

Efter som du bliver øvet, kan du bruge flere Farver og herved faa den nydeligste Helhed frem. Skabeloner kan anvendes ved Bomuldstoffer, Silke, Uld, Filt og Træ, saa der er Brug for dem til Mærkning af alt jeres Patruljeudstyr.

Endvidere kan du med én eller flere Skabeloner lave Borter til Duge, Friser til Vægge, Mønstre paa tee-peer og lignende, altsammen vældig fikst.

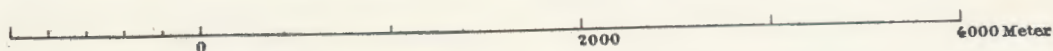
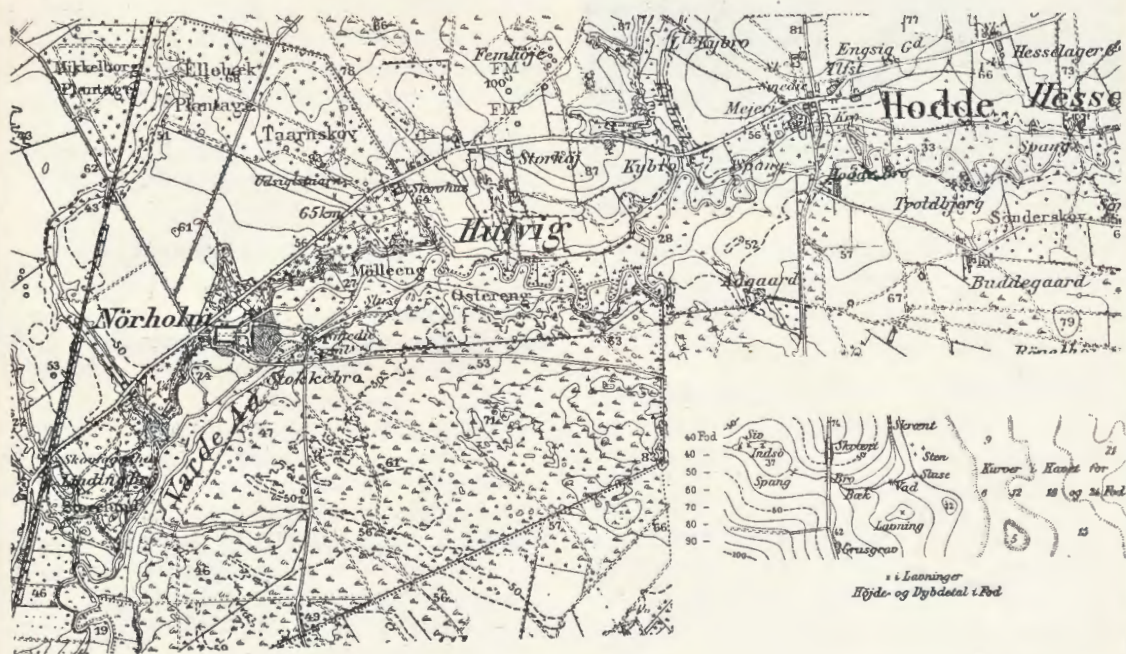
Nu glæder jeg mig til at se, at din Patrulje møder med fikse Mærker paa sine Ejendele, naar vi til Sommer alle stævner til Korpslejr.

God Fornøjelse!

chris.

Instruktions Tavle IX

SIGNATURPLAN TIL KORT I 1:40000.

	Jernbane		Dige eller Jordvold		Væjrmølle
	Landevej		Dige med Beplantning		Vandmølle
	Sognevej		Staaltraadshegn		Vindkøørn
	Markvej		Levende Hegn		Vindmotor
	Fodsti		Sognegrænser		Ruin, Stendysse

△ Tr St Trigonometrisk Station

○ Kæmpehøj

FM Fredet Mindesmærke

o M Milepæl

o km Kilometersten

Løvskov

Naaleskov

Løvskov

Naaleskov

i Opvækst

Lyng

Eng

Mose

Sand

Det er ikke alene os, der har travlt med at indrette alt til *Jubilæumslejren*. Ogsaa ude i Verden er der Travlhed for at festligholde 1935 som *Jubilæumsaar for Spejderkorps*, der er stiftet i 1910.

Australien var vel nok det Land, der lagde for. — Her ser I en mægtig Flok af Faner, der føres frem. Baden-Powell var der ovre og blev, som naturligt er, hyldet paa det hjerteligste. Vejret var straalende, og en Trop af engelske Spejdere, der havde deltaget i Australiens *Jubilæumslejr*, er lige den 1. Marts kommet tilbage efter 4 Maaneders Bortrejse. De var solbrændte og vildt begejstrede for den store *Jubilæumslejr*.

Amerika er ogsaa i fuld Gang. Fornøjeligt, at dér ovre sidder en af vore gamle Spejderførere her hjemme fra, og han er en af de virkssomme Medlemmer i *Jubilæumslejrens* Komite. Det er *Bjerregaard*. Han har skrevet en Artikel i vort lige udkomne *Jubilæumsskrift*. Sammen med Artiklen sendte han mig et Brev, og her fortalte han om de mægtige Forberedelser, der er i Gang i Anledning af *Jubilæumslejren* i U.S.A. De har haft den samme Idé som vi, at lægge Lejren ved selve Hovedstaden.

De venter, at der den 21.—30. August skal samles 35.000 amerikanske Spejdere plus en Del udenlandske i Washington. — Som I ser,

JUBILÆU

rundt om i Verden vil 1935 blive præget af mægtige Spejderlejrre. —

Vor Jubilæumslejr d. 27. Juli—9. August vil sikkert ogsaa blive stor. 35,000 kan vi af gode Grunde ikke blive. — Men at en meget stor Del af Korpsets Spejdere forbereder sig paa at komme i Jubilæumslejren, er givet. Der er allerede nu udleveret 50,523 Stk. Lejrmærker. — I er vel begyndt at samle i jeres Trop? —

Foreløbigt Program:

Lørdag den 27. Juli: Ankomst til Lejren. Lejrindretning.

Søndag den 28. Juli. Dagen igennem: Lejrindretning (Tropslejrarbejder). Besøg i Lejren. Opvisninger.

Særligt: Kl. 9,30: Morgenparade. Kl. 9,45: Gudstjeneste. Kl. 14,00: Lejrens officielle Aabning. Kl. 20,00: Lejrbaal i Ulvedalene. Fakkeltog.

Mandag den 29. Juli. Dagen igennem: Tropslejrarbejder fuldendes. Badning ved Bellevue. Besøg i Lejren. Opvisninger.

Særligt: Kl. 17,00: Konkurrencen i Tropslejrarbejder afsluttes.

Tirsdag den 30. Juli. Dagen igennem: Badning ved Bellevue. Konkurrencer i Tovtrækning, Haandbold m. m. (Fortsættes de flg. Dage). *Særligt:* Kl. 14,00 startes med Udrustning og Proviant til den store 24 Timers Terrænleg.

Onsdag den 31. Juli: Terrænlegen. Hjemkomst Kl. 16,00. Eftermiddagen og Aftenen til Afdelingernes Disposition.

Torsdag den 1. August. Dagen igennem: Badning ved Bellevue. Besøg i Lejren. Opvisninger. Patruljekonkurrencen startes.

Særligt: Ca. Kl. 10 starter den ene Halvdel af Lejren paa Udflugt til Hillerød, Fredens-

JUBILÆUMSLEJREN

rundt om i Verden vil 1935 blive præget af mægtige Spejderlejre. —

Vor Jubilæumslejr d. 27. Juli—9. August vil sikkert ogsaa blive stor. 35,000 kan vi af gode Grunde ikke blive. — Men at en meget stor Del af Korpsets Spejdere forbereder sig paa at komme i Jubilæumslejren, er givet. Der er allerede nu udleveret 50,523 Stk. Lejrmærker. — I er vel begyndt at samle i jeres Trop? —

Foreløbigt Program:

Lørdag den 27. Juli: Ankomst til Lejren. Lejrindretning.

Søndag den 28. Juli. Dagen igennem: Lejrindretning (Tropslejrarbejder). Besøg i Lejren. Opvisninger.

Særligt: Kl. 9,30: Morgenparade. Kl. 9,45: Gudstjeneste. Kl. 14,00: Lejrens officielle Aabning. Kl. 20,00: Lejrbaal i Ulvedalene. Fakkeltog.

Mandag den 29. Juli. Dagen igennem: Tropslejrarbejder fuldendes. Badning ved Bellevue. Besøg i Lejren. Opvisninger.

Særligt: Kl. 17,00: Konkurrencen i Tropslejrarbejder afsluttes.

Tirsdag den 30. Juli. Dagen igennem: Badning ved Bellevue. Konkurrencer i Tovtrækning, Haandbold m. m. (Fortsættes de flg. Dage).

Særligt: Kl. 14,00 startes med Udrustning og Proviant til den store 24 Timers Terrænleg.

Onsdag den 31. Juli: Terrænlegen. Hjemkomst Kl. 16,00. Eftermiddagen og Aftenen til Afdelingernes Disposition.

Torsdag den 1. August. Dagen igennem: Badning ved Bellevue. Besøg i Lejren. Opvisninger. Patruljekonkurrencen startes.

Særligt: Ca. Kl. 10 starter den ene Halvdel af Lejren paa Udflugt til Hillerød, Fredens-

1935

27. JULI til 9. AUGUST

borg m. m. Kl. 20: Lejrbaal i Ulvedalene.

Fredag den 2. August. Dagen igennem: Badning ved Bellevue. Besøg i Lejren. Opvisninger. Patruljekonkurrencen fortsættes.

Særligt: Ca. Kl. 10: 2den Halvdel af Lejrdeltagerne paa Udflugt til Helsingør, Helsingborg.

Lørdag den 3. August. Dagen igennem: Badning ved Bellevue. Besøg i Lejren.

Særligt: Ca. Kl. 10,00: Patruljekonkurrencen sluttes. Hele Lejren Besøg paa Dyrehavsbakken. Kl. 20,00: Lejrbaal i Ulvedalene.

Søndag den 4. August. Dagen igennem: Afsluttende Konkurrencer. Besøg i Lejren. Opvisninger.

Særligt: Kl. 9,30: Morgenparade. Kl. 9,45: Gudstjeneste. Kl. 20,00: Lejrbaal i Ulvedalene (Fakkeltog).

Mandag den 5. August Kl. 9,30: Afslutningsparade. Kl. 10,00: Lejren brydes. Kl. 16,00: Indmarch i København. Spejderne fordeles til Kvarterværterne.

Tirsdag den 6. August: Ca. Kl. 9,00: Udflugter. Halvdelen til Helsingør og Helsingborg. Halvdelen til Hillerød og Fredensborg.

Kl. 20,00: Indmarch i Tivoli. Opvisninger. Fakkeltog. Festfyrværkeri.

Onsdag den 7. August: 1. Københavns-Dag.

Torsdag den 8. August: 2. Københavns-Dag.

Fredag den 9. August: Hjemrejse.

Som I ser, er Programmet i store Træk færdigt og baade broget og afvekslende. — Stor Terrænleg med Overnatning og al den Spænding, en Terrænleg om Natten giver. — Udflugter til nogle af de aller smukkeste Egne i Danmark med en lille Afstikker til Sverige. Og forhaabentlig nogle fornøjelige Dage i København.

MSLEJREN

35

ULI til
GUST

borg m. m. Kl. 20: Lejrbaal i Ulvedalene.
Fredag den 2. August. Dagen igennem: Badning ved Bellevue. Besøg i Lejren. Opvisninger. Patruljekonkurrencen fortsættes.

Særligt: Ca. Kl. 10: 2den Halvdel af Lejrdeltagerne paa Udflugt til Helsingør, Helsingborg.

Lørdag den 3. August. Dagen igennem: Badning ved Bellevue. Besøg i Lejren.

Særligt: Ca. Kl. 10,00: Patruljekonkurrencen sluttes. Hele Lejren Besøg paa Dyrehavsbakken. Kl. 20,00: Lejrbaal i Ulvedalene.

Søndag den 4. August. Dagen igennem: Afsluttende Konkurrencer. Besøg i Lejren. Opvisninger.

Særligt: Kl. 9,30: Morgenparade. Kl. 9,45: Gudstjeneste. Kl. 20,00: Lejrbaal i Ulvedalene (Fakkeltog).

Mandag den 5. August Kl. 9,30: Afslutningsparade. Kl. 10,00: Lejren brydes. Kl. 16,00: Indmarch i København. Spejderne fordeles til Kvarterværterne.

Tirsdag den 6. August: Ca. Kl. 9,00: Udflugter. Halvdelen til Helsingør og Helsingborg. Halvdelen til Hillerød og Fredensborg. Kl. 20,00: Indmarch i Tivoli. Opvisninger. Fakkeltog. Festfyrværkeri.

Onsdag den 7. August: 1. Københavns-Dag.

Torsdag den 8. August: 2. Københavns-Dag.

Fredag den 9. August: Hjemrejse.

Som I ser, er Programmet i store Træk færdigt og baade broget og afvekslende. — Stor Terrænleg med Overnatning og al den Spænding, en Terrænleg om Natten giver. — Udflugter til nogle af de aller smukkeste Egne i Danmark med en lille Afstikker til Sverige. Og forhaabentlig nogle fornøjelige Dage i København.

Altsaa, hæng i med at faa samlet de 48 Lejrmærker til Jubilæumslejren d. 27. Juli—9. August.

Konkurrencen om det smukkeste Lejrsparemærke.

Der indkom mange Forslag i Konkurrencen om det smukkeste Lejrsparemærke. Der blev afgivet Stemmer paa 8 forskellige af de smukke Mærker, men over 50 pCt. af Stemmerne samlede sig om Sparemærket fra 1923, — det stolte Vikingskib med det dannebrogfarvede Sejl, der stævner mod Englands Kyst. — Dette Lejrsparemærke er derefter udtaget som Seriens smukkeste.

Lejrudvalget har foretaget en Lodtrækning mellem alle de Indsendere, der havde stemt paa dette Mærke, og Resultatet er blevet, at Patruljefører Poul Nordam, 1. Fredericia Trop, har vundet den førsteklases Økse. Spejder Rolf Andersen, 1. Fredericia Trop, har vundet Korttasken, og Spejder Ole Bay Andersen, Hellig Anders Trop, Slagelse, har vundet Fokuslygten.

Resultatet er meddelt de tre Vindere, ligesom Præmierne er tilsendt.

Fritz Lerche.

Et DRAMA

Af P. BANGSTED

paa Fjorden

Paa Telegraf- og Telefonpæle kan man ved Midsommertide af og til se en stor, sort Flue, der sidder ganske stille fasttrykket i en mindre Fordybning. Har den først sat sig til Hvile, bliver den ofte siddende i flere Dage, tilsyneladende uden at flytte et Lem. Det er den sorte Rovflue.

Rovfluen er ikke saa lidt større end den almindelige Stueflue; den har lange, kraftige Vinger og laadne, svære Ben med store Sugeskaale under Fødderne. Langs med Bryststykket er der fire, hvide, smalle Streger og ligeledes en tynd, hvid Streg om Bagkrops-Ringene. Den er kraftig bygget og flyver lydløst. — Uden Varsel glider den mod sit Bytte — en Røver og Morder af Flueslægten, der overfalder og æder alle mindre Insekter.

Paa Telefonpælene ved Ringkøbing Fjord sad hist og her nogle af disse Fluere. De havde for en Tid slaaet sig ned her paa Grund af de grønne Sømyg, der i store Skarer kom drivende med Vestenvinden. Det var kærkommen Føde for Fluerne, og da Myggene var lette at fange, fyldte de sig saa meget, at de henimod Aften var mætte og ugidelige og slog sig til Ro paa den første og bedste Pæl, de traf.

En Dag jagede flere af Fluerne paa Terrænet omkring Havnepladsen. Vinden havde lagt sig, og der var ikke saa mange af de smaa, grønne Dyr som de foregaaende Dage. Tre Fluere slog sig henad Aften til Ro paa en høj, sort Tingest, der ragede op lige ved Jagtmarken, hvor de havde tumlet hele Dagen. Den høje, sorte Tingest var en Skorsten paa et Skib, der laa i Havnen. Næste Morgen meget tidligt lettede Skibet og stod ud af Havnen, og de tre ubudne Gæster gik med som blinde Passagerer.

Vinden, der var sydvestlig, tiltog i Styrke op ad Dagen. Skibet blev forankret, men da

der i Fjorden er meget grundt Vand, laa det et godt Stykke fra Land. Fluerne sad ganske rolig paa Skorstenen de tre Dage, Stormen varede, og Mandskabet paa Skibet fordrev Tiden i saadant Vejr, som de bedst kunde.

I Kahytten var der trods den stærke Tobaksrøg og livlige Samtale en Edderkop i Gang med at spinde et trekantet Net i venstre Hjørne, i

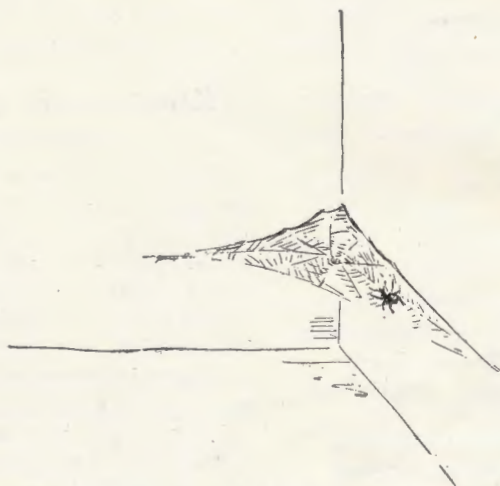
en Alens Højde fra Gulvet. Den arbejdede flittigt og gjorde Arbejdet grundigt, som en Edderkop altid gør.

Forstærkningstraaden, der løb langs den yderste Kant af Nettet, blev fastgjort, saaledes at den dannede en lille Bøjning i konkav Retning. Derved forøgedes Spændingen, og Nettet reagerede ved den mindste Berøring. Signaltraaden blev fastgjort ved de yderste, lange Traade og forbundet med hver enkelt Del af Nettet. Da dette Arbejde var udført, løb den op mod den lille, pæreformede Rede eller Vagtstue inderst inde i Krogen. Signaltraaden trak den efter sig og fastgjorde den paa den indvendige Side af Reden og vendte sig med Ryggen mod Væggen. Den strakte Forbenene frem, saa de berørte Traaden og derved opfangede den mindste Bevægelse, der forplantede sig gennem Nettet.

En Matros, der sad ved Bordet, fik Øje paa Edderkoppens travle Færd og gjorde Fyrbøderen opmærksom paa det lille, flittige Dyr. De blev enige om at hjælpe den med at fange nogle Fluere, og da de havde god Tid, lykkedes Fangsten over al Forventning. Edderkoppen levede et rent Slaraffenliv og var hver Dag overfyldt, saa Bagkroppen svulmede.

* * *

Omsider mildnedes Vejret. De tre sorte Rovfluere sad endnu stille paa Skorstenen, men da Solen brød frem, og der atter blev Varme i

Luften, blev de ogsaa opvarmede og begyndte at røre paa sig. De løftede Vingerne, børstede Hovedet med Forbenene og gned sig med Bagbenene over Ryggen. Hver Bevægelse, de foretog, forøgede Energien og gjorde dem livligere. Nu rystede de Vingerne kraftigt, løftede den lange Bagkrop og krøb nogle Skridt frem. De var sultne som Ulve efter den lange Ventetid. Derfor gik de straks i Luften for at finde et eller andet Bytte. Men i Dag var der ikke en Flue eller Myg at øjne; de var alle som blæst bort. Verden, der ellers var saa stor, blev i Dag saa underlig lille for dem, og hvor de end vendte sig, var der kun Vand alle Vegne.

* * *

Solens Straaler faldt gennem den aabne Kahytsdør. I Farten frem og tilbage over Dækket fløj den ene Rovflue ved et Tilfælde gennem Døren ind i Kahytten. De to andre, der var lige efter, saa den forsvinde og fløj samme Vej. I Kahytten sad en Fyrbøder og en Matros. De havde Hvilepause, fik sig en Pibe Tobak og var inde i en livlig Diskussion om, hvor længe deres Ven Edderkoppen kunde leve. Matrosen, der havde set levende Edderkopper om Vinteren, holdt paa, at den kunde leve flere Aar, dersom de vedblev at fodre den.

* * *

Som de saaledes sad, kom en af de store, mørke Fluere flyvende gennem Døraabningen og satte sig paa Væggen nær ved Edderkoppen. Lidt efter kom de to andre og satte sig samme Sted. Den første løftede Vingerne og fjernede sig med et kort Spring. Den havde sikkert paa Fornemmelsen, at under saadanne Forhold var det bedst at holde sig paa Afstand — man kunde jo aldrig vide. Ved Springet kom den i Berøring med den spændte Sikringstraad. Edderkoppen mærkede den lette Rystelse og kom straks pilende ned over Nettet for at fange den ventende Flue. Da Rovfluen saa Edderkoppen, blev den med det samme indtaget i dens fede Krop, og saa let som en Fjer fløj den over paa den anden Side af Nettet, idet den forsigtigt undgik at røre ved dette. De to andre opdagede den første Flues Hensigt og søgte at komme den i Forkøbet. Edderkoppen stod stille og betænkte sig. En af de store Fluere fik Benene i Berøring med de yderste Traade. En Surren med Vingerne, og den var fri. Edderkoppen blev bange; den anede en Fare, vendte sig og løb hurtigt op i »Vagtstuen«. Der sad den trygt, spejdende over den øverste Kant for at opdage Aarsagen til den megen Uro.

* * *

Fluerne stirrede med deres stive, kolde Øjne efter den hurtigløbende Edderkop og blev enige om at gøre et alvorligt Forsøg paa at drive den ud af sit Skjul. En slog sig ned i Hjørnet og krøb fra oven ned mod »Vagtstuen«, hvor Edderkoppens Hoved var synligt. Den forstod, der var Fare paa Færde, og trak sig dybere ned. Fluen fulgte efter saa langt ned, som den kunde for det klæbrige Stof, og Edderkoppen kom til Syne paa Væggen. Fluen, der sad ved venstre Side, fo'r med et Spring efter det lille Dyr, som blev saa forskrækket, at det med et Hop sprang tilbage og borede sig op gennem Nettet. I utrolig Fart løb den over dette og op i »Vagtstuen«. Inden den kom saa vidt, var den anden Flue over den, men Edderkoppen var den hurtigste, og Fluen skulde samtidigt passe at undgaa Nettet.

Edderkoppen reddede Livet, men blev trængt fra alle Sider. Hvordan den end vendte og drejede sig, var Fluerne over den, og dens skærmende Bo var i den ene Side sprængt fra Væggen. Nu havde den kun de sikre Øjne og de hurtige Ben at stole paa. Den stak atter forsigtigt Hovedet frem over »Vagtstuen«, men da en af Fluerne krøb op under Nettet, drejede den sig til Siden og saa sig raadløs om. Alle Veje var spærrede, og tre Par rovbegærlige Øjne vogtede alle dens Bevægelser. Fluerne kom stadig nærmere, og i Løbet af et Øjeblik vilde deres Kindbakker omslutte den. Da alt Haab om Redning var ude, forsøgte den et sidste, fortvivlet Spring. Som Proppen springer af en Flaske gæret Øl, kom den ud over Redens Kant, ud i den fri Luft. Sikkerhedstraaden i Bagkroppen bristede ved det voldsomme Spring, og hvor hurtigt den end sprang, var Rovfluen dog hurtigere. Den lettede, greb den svævende Edderkop med Kindbakkerne og Forbenene og satte sig ganske roligt med Byttet paa Væggen. De to andre kom hurtigt til for at deltage i Maaltidet. Rovfluen vendte og drejede sig imidlertid saaledes, at de fik mindre end lidt.

Hurtigt blev Byttet sønderrevet og fortæret. Benene dryssede gennem Luften, faldt og blev hængende i en Traad af det flagrende Net.

* * *

Matrosen rev sin Hue af og slog den med et Klask mod Væggen, hvor de tre Røvere sad, idet han raabte: »I skal ha' Klø, I Bæster. Kunde I ikke lade os beholde den Fornøjelse.«

De to Fluere blev liggende paa Valen, men den tredje forsvandt skyndsomst gennem den aabne Dør, ud til nye Eventyr.

Redaktøren siger-

Den polske Jamboree.

I sidste Nummer af Magasinet fortalte jeg om den store, polske Jubilæums-Jamboree ved Spada i Dagene 11. til 25. Juli. Vore polske Spejderbrødre har atter ladet vort Korps vide, at de vil betragte det som en stor Ære og Glæde, hvis en dansk Trop kan deltage i Jamboreen. Hvis en dygtig Trop af en eller anden Grund ikke kan deltage i vor egen Jubilæumslejr, vil den kunne faa en herlig Tur til Polen. Den vil blive hjerteligt modtaget dernede. Rejsen kan gøres meget billigt, eftersom der er en Reduktion paa 80 pCt. paa de polske Statsbaner. Interesserede Troppe kan faa alle Oplysninger paa Korpskontoret.

»Små Sår.«

Det svenske Spejderkorps har udgivet en aldeles udmærket Nødhjælpbog, specielt beregnet for Spejdere. Det er den bedste Lærebog i Samaritergerning, jeg har set. Den kan bruges ogsaa af danske Spejdere. Sproget er klart og let forstaaeligt.

Frivilligt Dreng Forbund.

Vore graa Fætre har udsent »F. D. F.«s Historie (af Hilbert Skjot-Petersen). Det er meget morsomt her at læse, hvorledes det første danske Drengkorps fra en beskeden Begyndelse er naaet frem til en for dansk Ungdom betydningsfuld Stilling. F. D. F. har trods sin ærværdige Alder fuldtud forstaaet at følge med Tiden.

Gamle Numre.

Da jeg fra mig selv véd, hvor morsomt det er at komplettere sin Samling af Blade, faa dem indbundet og have dem staaende paa sin Boghylde, har jeg ofte bragt »Annoncer« fra Spejdere, der søgte gamle Numre. Efterhaanden fik jeg imidlertid saa mange Henvendelser, at det kneb med at holde Rede paa dem. Hvis der derfor er nogle, der endnu ikke har faaet, hvad de søgte, beder jeg dem sende mig et Brevkort. Saa skal »Annoncen« atter komme i Bladet.

Jørgen Houmøller, St. Poulsgade 1, Aarhus, søger hele 8., 9., 10., 11. og 12. Aargang samt 16. Aargang.

Tropsassistent Peter Arup Sørensen, Søndergade 35, Struer, vil gerne købe følgende Numre af Spejdernes Magasin:

15. Aargang Nr. 1.

14. Aargang Nr. 4 — 9 — 11 — 12.

13. Aargang Nr. 7.

Gunnar Beck Rasmussen, Saxogade 6, 2., København V. søger følgende Numre af Magasinet:

9. Aargang (1924) Nr. 1 (Oktober).

9. Aargang (1925) Nr. 4 (Januar).

9. Aargang (1925) Nr. 11 (August).

12. Aargang (1928) Nr. 8 (Maj).

Gunnar Rasmussen kan tilbyde Samlere følgende Numre af Magasinet:

14. Aargang (1929) Nr. 3 (December).

14. Aargang (1930) Nr. 9 (Juni).

15. Aargang (1930) Nr. 3 (December).

15. Aargang (1931) Nr. 6 (Marts).

15. Aargang (1931) Nr. 9 (Juni).

Lærer Poul Claussen, Tyge Brahesvej, Aalborg, søger Magasinet for Oktbr., Novbr. og Decbr. 1927 og Jan., Febr. 1928. — Til Genæld har han Dubletter af mange Numre fra de sidste 6 Aargange.

Spejder Svend Trøst Larsen, Bøgildgaard, søger Oktbr., Novbr. og Decbr. 1931 (16. Aargang) af Spejdernes Magasin.

Tropsfører Brahe Pedersen, Odense, søger Spejdernes Magasin Jan., April og Juni 1930 (14. Aarg.), Novbr. 1930 og Marts 1931 (15. Aarg.), Febr. og Juni 1932 (16. Aarg.).

Ole Wedel, Sct. Knudsvej 5, Kbhvn. V., har mange gamle Numre til Salg, spec. 14., 15. og 16. Aargang (af Magasinet). Tage Andersen, Slottet Graasten, har ogsaa mange gamle Numre til Salg.

Korpskontoret søger Spejd. Mag. 14. Aargang (1930) Nr. 2 og 3.

Interesserede Spejdere kan henvende sig direkte til de paagældende.

Prisen plejer at være 50 Øre for gamle Numre.

Vandrerkort.

Det er jo sikkert mange af jer, der sidste Aar løste Vandrerkort og havde nogle fornøjelige Ture rundt om paa Herbergs-Ringens Ungdomsherberger. Efter Reglerne skal I nu sende Kortene ind til Korpskontoret for at faa dem fornyet for den kommende Sæson eller faa Kortet fra i Fjor annulleret. Fornyselsen koster 2 Kr., som I kan indsende i Frimærker samtidig med Kortet.

(Fortsættes Side 28)

DANNYS FLOK

Fortsat Roman.

Oversat af Aage Jørgensen.

II. Williams Kikkert.

Men da de kom til Stedet, var der intet Skjul, kun et Hul i Hækken, opfyldt af en Rulle Pigtraad, hvorpaa der hang en Stump Tøj — et Stykke af Dannys Skjorte; det var ikke til at tage fejl af.

»Han er gaaet igennem dér», sagde Sam og Ulvene klatrede over og gik ud paa Marken. Nu kunde de let se det vidtforgrene Hegn, der gik op til Toppen af Marken. Nedenfor var en Vej, huskede de, og der var Mængder af Aabninger, hvor igennem man kunde kravle ned ad Skraaningen og videre til Vejen.

Sam dirigerede Kikkerten, og hans skarpe Blik fór op og ned langs Hækken. »Jeg har ham!« hviskede han. »Han ligger paa Maven bag Hækken med Benene denne Vej. Han kigger gennem et Hul ud paa Vejen og ikke hen imod os. Hvis vi bliver ved at gaa langs med dette Hegn, kan vi komme tæt hen paa ham. Det er underligt, han ikke ser efter os!«

Sam begyndte at blive urolig. Hvad kunde det være, Danny havde for?

»Ken«, hviskede han til sin Hjælper, »var Dannys Rygsæk ikke tom, da han løb?«

»Jo«, sagde Ken. »Han havde vores Mad med paa Udvejen; men den er jo spist, saa der er ikke mere at bære.«

»Da jeg saa gennem Kikkerten«, sagde Sam, »opdagede jeg, at hans Rygsæk var helt fuld. Og den er stor. Hvad har han mon faaet i den?«

»Det er mystisk!« hviskede Ken.

Brune Bande var nu kommet et Stykke op langs Hækken paa Toppen. Sam standsede dem og saa igen gennem Kikkerten.

»Av!« hviskede han pludselig og sænkede Kikkerten; saa saa han forskrækket paa de andre. »Det er ikke Danny!«

»Men det er hans Halstørklæde — og hans Skjorte er der revet en Rift i — og hans gamle Hat«, indskød de andre. De havde alt efter Tur set i Kikkerten.

»Jeg syntes, hans Knæ saa saa blege ud«, sagde Sam, »Dannys Knæ er helt brune, fordi han altid gaar med korte Bukser. Og saa saa

jeg, han havde sorte Støvler paa, og jeg véd, Danny havde brune Støvler.«

Sam var blevet meget bleg. Ken tog Kikkerten og kiggede i Tavshed gennem den. Pludselig talte han hurtigt.

»Han bevæger Hovedet. Han tager Hatten af — Ne—i! det er en underlig Mand!«

Han tog Kikkerten fra Øjnene og saa sig forskrækket om.

»Han tog Hatten af«, sagde han, »og jeg saa hans Ansigt. Det er en voksen Mand med et ækelt Ansigt, sort Haar, og han har Dannys Tøj paa!«

Hvad skulde det betyde? Ulvene sad i en Klump og saa paa Sam som for at søge Raad. De havde allesammen størst Lyst til at styrte tilbage over Marken og ind i Skoven og raabe: »Danny, Danny!« De var meget bange, men ingen af dem gav op; de ventede paa, at der skulde ske noget.

Sam var meget bleg. Ogsaa han var fyldt med Angst, noget andet i ham vandt Overtag. Han tænkte nøje over, hvad Danny, Opdageren, vilde have gjort som Ulv; og hvad Danny, hans Flokfører, ventede, at han nu skulde gøre.

»Fyren maa have hugget Dannys Tøj«, sagde han, »og kommet sit eget i Rygsækken. Han maa have slaaet Danny til Jorden for at kunne det. Danny ligger et eller andet Sted i Skoven, uden Klæder og bevidstløs.«

»Lad os hurtigt gaa og finde ham —«, sagde Jimmy med skælvende Stemme.

»Ja«, sagde Sam, »men Fyren deroppe, der er forklædt som Danny, har noget for. Danny vilde sige: Udspejd ham, følg efter ham og slip ham ikke af Syne.«

(Fortsættes)

Drik Sol
rik Mælk
rik Solbjergmælk

100 pCt. Sundhed

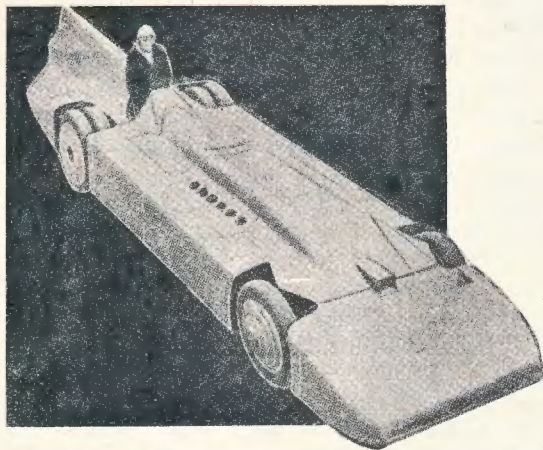
A/S Københavns Mælkeforsyning

Det gigantiske Arbejde med at forbinde Europa og Afrika med en Tunnel under Gibraltarstrædet er begyndt. Arbejdet er projekteret til at vare i fire Aar, og Omkostningerne bliver ca. 170,000,000 Kroner.

Tunnellen bygges af militære Hensyn saaledes, at Frankrig i Krigstilfælde hurtigt kan faa afrikanske Tropper til Europa.

Dette er Verdensmesteren Sir Malcolm Campbells ny Vogn »Bluebird«,

med hvilken han nu har slaaet sin egen Verdensrekord paa Dayton Kysten.

Vi vet at trekkfuglene kommer om våren og reiser igjen om høsten, men *hvorfor* de drar ut på de lange reisene sine, har vi ennå ikke full klarhet over. Sannsynligvis er det hovedsakelig for matens skyld de flytter. For de fleste trekkfuglers vedkommende vet vi nu imidlertid, hvor veien går. Man har fanget fugler og merket dem med ringer, før de er dratt sydover, og så har man siden funnet de samme fuglene igjen på langt andre kanter av kloden. Det viser sig, at det er uhyre strekninger, enkelte fugler tilbakelegger. Temmelig fort går det også. Noen videnskapsmenn har påstått, at visse fugler skal ha fløiet 2400 km. på en natt, at de altså skal ha hatt en fart av 270 km. i timen, men det er uten tvil en overdrivelse. Vi vet imidlertid sikkert, at brevduen har reist med en fart av 85 km i timen fire timer i trekk.

Nattergalen tilbringer vinteren syd for Egypt. Turtelduen drar litt lengre sydover, til Somaliland og traktene deromkring. Svalen har sitt vinterkvarter straks syd for ekvator, og havesangeren og akerriksen drar helt ned til Kaplandet. Akerriksen tilbringer ofte sommeren helt oppe i det nordligste Sibiria, så det er en ganske betraktelig flyvetur, den foretar. Men det er fugler, som flyr enda lengere. Enkelte arktiske sorter tilbringer vinteren helt nede i Syd-Australia eller på Ny-Seeland!

Himmelns färg skiftar, be- roende på från vilken höjd man ser den. Det är stratosfärflygarna, som upptäckt detta. Från 8,500 till 21,000 meters höjd skiftar färgen i blått och violett. Över 21,000 meters är den gråsvart eller helt svart.

Det var først i 1877 at den italienske astronom Schiaparelli opdaget noen mørke streker på Mars. Han kalte dem kanaler, men vilde ikke dermed ha sagt, at de skulde være gravd, at de altså skulde være levende veseners verk. Han brukte ordet kanal i samme betydning, som vi gjør, når vi snakker om den Engelske Kanal. Senere forskere har imidlertid hevdet, at Mars må være bebodd. Kanalene er så rette og regelmessige, at de må være menneskers verk, påstår de. De smaleste skal være vel 3 km brede, mens de tydeligste er op- til 10 ganger så brede. Lengden varierer fra ca. 3000 til vel 5000 km. De begynner og slut- ter gjerne ved polkalottene, hvite flekker om- kring sydpolen og nordpolen på Mars. Avdøde professor Lowell i Arisona påstod, at kanalene måtte være kunstige, og at de var et ledd i et storslagent vanningsystem, som Mars-boerne hadde fått i stand.

Det er visst imidlertid bare forfattere av fan- tastiske eventyrromaner, som beskjeftiger sig synderlig med befolkningen på Mars nu. Vi- denskapsmennene er nok imidlertid enige om, at kanalene finnes, men de kan ennå ikke gi noen fyldestgjørende forklaring på dem.

Frankrike är ägare till världens största u-båt, Surcuof, vilken innehar rekordet i djupdykning för denne typ av bå- tar. Den har lyckats sänka sig till ett djup av 100 meter under havsytan.

Fra Divisioner og Troppe

„Under Liljemærket“.

Dette berømte nørrejske Divisionsblad er nu efter nogle Aars Søvn vaagnet til nyt Liv — forhaabentlig til Gavn og Glæde gennem mange Aar for Spejderne i Nørrejylland.

Skipper Klements Flok & Trop.

Poul Claussens Trop har den 14. Marts afholdt en vellykket Fest. Programmet fremtraadte som en nydelig 25 Aars Beretning.

Odense Kolonne.

Kolonnen har atter i Aar af Byraadet faaet bevilliget 500 Kr. i Tilskud til Kolonnens aarlige Ferielejr for Kommuneskoledrenge og gaar nu i Gang med at tilrettelægge denne Lejr, der i Aar skal gøres særlig festlig, idet det bliver en hel »Jubilæumslejr«, da det er den 10. Lejr, Kolonnen afholder. Den første Lejr afholdtes i Sommeren 1926.

Kolonnens Troppe er i fuld Gang med Træningen til Divisionsturneringen, der i Aar afholdes i Odense.

Den 28. Januar startedes et Kolonneorkester, der møder til Undervisning een Gang om Ugen. Dette Orkester skulde gerne naa saa vidt, at det kan medvirke i den »Spejderuge«, Kolonnen agter at afholde i Efteraaret i Forbindelse med en stor Spejderudstilling.

Den 8. Februar paabegyndtes et Patruljeførerkursus under Ledelse af Kolonnechefen.

Sct. Jacob.

Sct. Jacobs Trop var i Efteraaret 1934 om trent nedlagt; men der var dog Livskraft tilbage, og efter et nyt Førerskifte — det fjerde i Løbet af 1 Aar — har Troppen arbejdet sig op fra 1 Patrulje til 4 Patruljer paa 32 Spejdere.

Ved Hejmdal Kolonnens Fest den 8. Marts fik Troppen overrakt Kolonnens Vandrepræmie — Baden-Powell Statuette —, der hvert ½ Aar tildeles Kolonnens mest aktive Trop.

Troppen paatænker nu ogsaa en Agitation for at skaffe Flokken en stærkt tiltrængt Tilgang.

Til Førerstævne hos K.F.U.M. Spejderne!

For nogle Søndage siden stævnede Nordsjællands og Københavns Førere sammen i København for at drøfte Arbejdet i den kommende Tid, specielt med Henblik paa Jubilæumslejren. Redaktør Holt indledede Dagens Arbejde, Sekretær Kolthoff Nielsen holdt et glimrende Foredrag om *Patruljeføreruddannelse*. Gunnar Ipsen tog sig af *Korpslejrens praktiske*

2. Sct. Michael Trop.

Godt et Aar er gaaet, siden 2. Sct. Michael Trop blev stiftet i Silkeborg. Det er ikke nogen høj Alder for en Spejdertrop, men Tropsføreren, Pastor Jensch, og hans Spejdere har vidst at udnytte Tiden. Allerede i nogen Tid har dens Trospus staaet færdigt, bygget af

Spejderne selv paa »Højen«, en ideel Lejrplads, skænket Troppen af en af Byens Spejderinteresserede.

I Efteraaret har Troppen holdt en udmærket Spejderfest. Tropsføreren indledte, og derefter viste Ulvene og Spejderne forskellige Sketcher, og Pastor Gertz Hansen holdt en fortrinlig Tale om »Spejderaanden«. Til Slut holdt Troppen »Lejrbaal« med Baaltale af Tropsføreren. En Fest, der var en god Trop værdig.

Helsingør Kolonne.

Helsingør Kolonne har fornylig holdt Forældre- og Agitationsmøde med meget stor Tilslutning, hvor Jens Hvass fortalte om Korpssets Historie og om Jubilæumslejren til Sommer. Det er lykkedes Kolonnen at faa samlet tilstrækkelige Midler til en Spejderhytte, saa Arbejdet med en saadan vil blive paabegyndt i den nærmeste Fremtid.

Aarhus Kolonne.

Aarhus Kolonnen har i Aar slaaet Katten af Tønden sammen med F. D. F. i Riis Skov.

Spørgsmaal og med et Foredrag af Pastor Zeuthen sluttede den Del af Dagens Arbejde.

Om Aftenen fortsatte man i K.F.U.K.s Festsal, selv den var »for lille«, saa talrigt sluttede Førerne op om Arbejdet. Det var en herlig Følelse at deltage i Stævnet, — selv om det var som Referent — der var en intens Arbejdsvilje og et Arbejdsmod, der lover godt for Korpslejren og Fremtiden.

God Lejr!

Aage.

VILH. A. MEILSØE

Farveri og kemisk Tøjrensning
JAGTVEJ 19 Telf. Taga 1657

Hatte- og Tøjpresning

Spejderne 10 pCt. Rabat

Drenge og Piger — bed Mor om

TOM

PAALÆGS-CHOKOLADE
i den landskendte Rugbrødsform (op-
fundet og mønsterbeskyttet af TOM)
Nydes af alle som det bedste Paa-
læg og som den rene og fineste
Spisechokolade.

5
i Pakken Plader
25 Øre

Købes om og om igen!

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.
Gymnastikdragter og Sko.
Alt til Athletik.

Forlang
Katalog

10 pCt. Rabat til alle Spejdere

Thors Specialvask

I Det bedste
Det billigste
Det smukkeste

Dampvaskeriet THOR

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 — Telf. 9770 (5 Ledninger)

Vogne over hele Byen hver Dag

Et DØGN hos „Falck“

(Fortsat fra Side 7)

me djærve Modtagelse, Mandfolketonen helt igennem. Redningsarbejdet er et haardt Job, den Smule, jeg kom med til, viste tilfulde, at Redningskorpset bestaar af *Mænd*; og hvad saa ikke, naar de store Opgaver banker paa Døren. Jeg behøver blot at minde om den sørgelige Ulykke, der satte Punktum for John Tranum. I Løbet af faa Minutter var Ambulancerne paa Pletten og gik i Gang med Oplivningsforsøgene, bistaaet af Dr. Simonsen. Han var een af de første, der nikkede til mig, da jeg kom den Lørdag. Rigtig Typen paa en moderne, ung Læge, der kan andet end sin Medicinbog. I skulde se ham smide sig ind i en Ambulance, passe et Omstillingsbord, lave Sjøv, men i samme Nu, Opgaven meldte sig, blev han *Lægen*, fuldt og helt.

Rapportbunken for den Lørdag viste 136 Rapporter, et mægtigt Tal, der beviser den Nytte, Redningskorpset udøver.

Søndag Formiddag gik med at se Garagerne efter, og med kyndig Vejledning fik jeg hver Detaille med af Overassistent Tharsgaard.

BRAND!

Den direkte Ledning fra Københavns og Frederiksbergs Brandvæsner melder sig med et vanvittigt Spektakel. Ingeman griber Røret og med en dagligdags Stemme svarer han: Ja-vel, vi kommer!

Mere hører jeg ikke, for denne Gang skal jeg ikke glemmes. Jeg skulde have haft Hjelm paa, fik fat i en Hue, der var altfor stor, men hvad rører det en stor Sjæl, naar han bare er kommet med. Ikke en Tøddel!

Vi har sikkert allesammen hørt den lille, røde Vogns regelmæssige Tuden under Farten gennem Byer og Land, men eet er det at se den, et ganske andet at køre med den. Vi tog de lange, lige Stræk derud til Hellerup. Farimagsgade, Østerbrogade og Strandvejen. Ingeman sad ved Rattet, rolig, behersket og med et lille Smil i Øjenkrogen. Han kendte min »Hang« til Ildebrand! Speedometernaalen dirrer svagt omkring 85. »Zeus« (jeg aner ikke, hvad han hedder rigtigt) passer Hornet, og som et Lyn staar vi op gennem Farimagsgade. Folk farer ind paa Fortovene, Sporvogne standser, Bilerne ligesaa, nej Han *vil* ikke ind til Siden. »Zeus« trakterer Hornet med sammenbidt Energi. Ryger vi sammen med Fyren derhenne, er jeg sikker paa, at han vil blive fundet med Hornets Haandtag i Næven. Det rager ham ikke en Fjer! Vognen foran os raser op imod vort Vindspejl, jeg kan se Sprøjtet fra hans Baghjul smelde ind i vort Vindspejl, nu

... med en Vigeplads paa et Par Tommer blæser vi forbi. Han fik smidt sin Vogn ind i sidste Øjeblik. Jeg vender mig om, for at se rørende paa ham, men da Huen i det samme letter saa underligt, er jeg nødt til at vende Front mod Vinden, ellers og det vilde da være en Skandale!

Om Eftermiddagen var jeg med Carlsen ude i Hvidovre og hente Biler op af »Blød Jord«. Blød Jord vil sige bundløst Ælte med en Bil, enten i normal Stilling med alle fire Hjul i til Navet eller ogsaa de to, saa Karossen hælder. Der var nogen Stykker af den Slags, og mere end een Gang maatte der fire fem svære Bjælker under, førend det lykkedes at faa Dunkraften til at bide. Et Par blev halet op med Kranen, det var mig, der drejede! En Taxa, helt alene. Naar Carlsen læser dette, griner han smørret — var det noget at tale om?

Dette er kun et lille Udsnit af den store Oplevelse, det var, at deltage i Falcks Arbejde et Døgn. To Vagthold havde jeg Lejlighed til at lære at kende, to Hold prægtige Kammerater, der hang sammen i tykt og navnlig tyndt (ikke, Petersen?), Gaa-paa-Folk med Humør i. Og skal der prædikes Moral i en saadan Artikel, saa bliver det den: *Respekter altid Udrykningshornene, der er ikke den allermindste Smule Bedrift ved at svinge til Side i sidste Øjeblik og saa — grine. Jeg har prøvet Turen nu og véd, at de Sekunder, hvor man ikke viger, slider paa Føreren og hans Folks Nerver — et Slid, der baade er unødvendigt og farligt.*

Som et Punktum kan jeg fortælle, at Overassistent Tharsgaard har et aldeles ypperligt Foredrag om Falck med Billeder, saa er der nogen Troppe, der faar Lyst til at høre mere om Livet hos Falck, saa aftal Tid gennem Central 1808, Overassistent Tharsgaard.

Aage Matthiessen.

TELTE fra 27 Kroner pr. Stk., syet af prima amerik. Army Duck

DE BEDSTE OG DERFOR DE BILLIGSTE

Køb intet Telt uden at have set mine forskellige TELTE opstillede i

H. Halmøe Cort Adellersgade 8
TELEFON BYEN KØBENHAVN K 6762

I Lejren

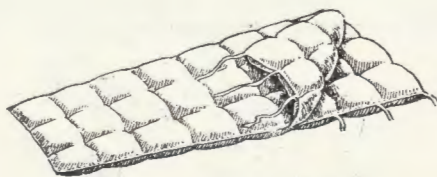
bør kun bruges

WOLFF & ARVÉ's

Leverpostej = Kødretter = Fiskeboller og Bayerske Pølser.

Faas hos alle Købmænd

Sæsonens Nyhed

Soveposer

med Lynlaas
kun

12.85

stoppet med
Krøluld,
170 cm lang

CROME & GOLDSCHMIDT Sports-Afd. Stuen

Alene i Toget.

Af C.C.ØRTING

»Ja, vi kører meget hurtigt,« sagde en gammel Mand, idet han saa ud gennem Vinduet. »Men det er jo ogsaa Exprestoget, vi sidder i.«

»Og dog er det en Sneglefart i Sammenligning med den Hurtighed, hvormed man kommer af Sted i Udlandet,« bemærkede en yngre Herre overlegent.

»Naa, — naa, det er vel en lille Overdrivelse, min Herre,« svarede den gamle godmodigt. »Det er faa Steder, man kører med en Fart, der er kendelig stærkere end Korsørekspressens.«

»Har De rejst synderligt i Udlandet,« spurgte den yngre og betragtede den ældres fordringsløse, men praktiske Paaklædning paa en ret uforskammet Maade.

»Jeg har benyttet baade den flyvende Skotte, Paris—Lyon og Hamborg—Berlin, ja, jeg tør nok sige, at jeg har kørt i det hurtigste Tog, der nogensinde har løbet ad et Par Skinner. Hvad mener De saa om min Erfaring, min Herre?«

»Var det i Amerika,« spurgte Kupéens tredje Passager, en guldbebrillet Herre, der hidtil havde været fordybet i sin Avis. »New York—Chicago maaske?«

»Det var i Amerika, ganske vist, men ikke paa nogen Hovedlinie, og Toget medførte intet andet Menneske end mig!«

»Og saa Personalet?«

»Der var intet Personale!«

»Det var da besynderligt! — Har De noget imod at fortælle os de nærmere Omstændigheder, der sikkert er meget interessante?«

»Meget gerne, men jeg er kun en tarvelig Fortæller. — Det var i 1862, i Shenandoadales, den Gang Sydstaternes General Johnson ødelagde Unionsgeneralen Milroys Hær. Jeg var en Knægt paa 16—17 Aar og Befalingsmands-elev ved 2den Ohiobrigade og var om Natten bleven beordret fra Harpers-Forry til et Sted ude i Skoven, hvor der hverken var Station eller Vigespor. Uden at komme ind paa Slagets Enkeltheder skal jeg dog omtale, at det gik vore Tropper rent galt. Det var Skylregn. Jorden var opblødt, Regndis og Krudtrøg hindrede ethvert Overblik. — Egnen var tilmed meget skovrig. Saalænge Kampen stod paa, tænkte jeg ikke paa min Sikkerhed; Krudtstanken, Kanonernes Brølen, Soldaternes Raab og Skrig virkede paa en Gang baade berusende og bedøvende, men da Rygtet om Nederlag og Flugt naaede os, der havde bidt os fast i en lille Lund, og vi saa, hvorledes uordnede, kompakte Masser af bange, udmattede og førerløse Mænd som en hvirvlende Flod skyllede af Sted om os, saa greb Angsten ogsaa os, og vi blandede os i Myldret og asede raadville frem i et bundløst Ælte, medens Kuglerne peb gennem den stride Regn.

Alle tænkte paa at komme bort, i Sikkerhed, ingen paa Modstand, ingen paa at hjælpe de ulykkelige, som rantes af Fjendens Projektiler. Af Sted, af Sted gennem Pløre, gennem Krat, over Lig og over nedtrampede, saarede Kammerater.

Med Anstrengelse lykkedes det mig at komme fri af Mængden og ind i Skoven, hvor Faren var mindre, og Flugten lettere. Jeg naaede Jernbanelinien, og ved at gaa i nordlig Retning naaede jeg ogsaa det Transporttog, der havde bragt mig og mine Kammerater fra Harpers-Forry. Nogle Befalingsmænd hindrede tililende Flygtninge i at entre Toget, idet de forklarede, at Linien Harpers-Forry var sprængt af Ingeniørerne for at hindre Sydstaterne i at benytte den under Forfølgelsen af vore Folk. Jeg var i det Øjeblik, jeg slæbte mig frem til Toget, i høj Grad medtaget baade sjæleligt og legemligt, og jeg vilde for enhver Pris have Hvile, finde et Sted, hvor der var Læ for Regnen, hvor den evindelige Kanontorden lød mere dæmpet, og hvor mit udmattede Legeme

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
vundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

HØEGHS
LAKRIDSKONFEKT

kunde faa den Søvn, som det saa haardt trængte til, og jeg listede mig derfor over Dæmnin-gen, hvor Toget holdt, og paa denne Side be-steg jeg det, uset af Befalingsmændene. Næppe havde jeg lukket Døren efter mig og kastet mig paa Gulvet, der var nemlig ingen Bænke, før- end jeg gled bort i Bevidstløshed, netop som det langt, langt borte fra lød: »Lad saa Syd- staterne have det! — Bringe Død og Ødelæggel- se over dem! — Afgang!«.

Min Søvn kan kun have varet nogle gan- ske faa Minutter; det var, som om min Hjerne, Sønnen tiltrods, havde arbejdet med de sidste Ord, jeg havde hørt, og fundet ud af, at de varslede en Ulykke for mig. Jeg vaagnede alt- saa med en Forestilling om overhængende Fare, og det Faktum, at Toget nu var i Fart, tilmed en ganske betydelig Fart, bragte mig de ovennævnte Ord i Erindring, og uden at spille et Sekund rejste jeg mig og saa, at jeg, som ventet, var ene i Vognen. Grebet af en skræk- kelig Anelse ilede jeg til Døren i Vognenden, aabnede den og entrede over Koblingen over i den næste Vogn, som ogsaa var tom.

Togets tiltagende Fart og Tanken om at være alene i det øgede min Angst til Rædsel, og i den højeste Ophidselse stormede jeg af Sted gennem Vognene og over Koblingerne, men jeg fandt ikke et Menneske. Jeg krøb over den slingrende og hoppende Tender og bordede Lo- komotivet, der hverken havde Fører eller Fyr- bøder. Her var Haandtag, Haner og Sving, alt glinsede af Olie og Pudsning, men alt var ufor- staaeligt for mig, som var aldeles blottet for Kendskab til et Lokomotivs Indretning. Som en Stormvind tordnede Maskinen af Sted, det klang og klirrede i alle Dele, Manometrenes Naale dansede, Vand og Olie piblede og drev fra Ventiler og Bøsninger, og jeg selv maatte klynge mig fast for ikke at blive kastet over mod det Virvar af Metal, som i de mærkeligste Former omgav mig til alle Sider. Vild af Skræk greb jeg med rystende Hænder i forskellige Haner og Sving, men enten drejede jeg galt eller for lidt, eller ogsaa greb jeg ind paa Ste- der, hvorfra Farten ikke lod sig mindske, kort sagt opnaaede jeg intet andet Resultat end at hidse nogle hvæsende Dampstraaler frem.

Saa opgav jeg det, i et Øjeblik opgav jeg alt. Udenfor fo'r Skove og Sumpe forbi, samlet i Farten til et evigtløbende, graagrønt Tæppe, foran borede den brølende Maskine sig frem i en graa Mur af Dis og Regn, medens den, kastende sig fra Side til Side, fulgte Svingene i de Skinner, jeg ikke saa. Jeg var et Projektil, som Unionstropperne havde udskudt mod Fjen- den for at bringe Forfærdelse og Ødelæggelse

over dem, men rigtignok kun ved dets egen uundgaaelige og fuldstændige Ruin. Det var mig nu klart, at Lokomotivføreren, forinden han forlod Maskinen, havde indstillet den til en stedse tiltagende Fart, der først vilde stand- ses enten ved et Sammenstød med et Syd fra kommende Tog, eller ved at løbe ind paa et Sidespor ved en Station, i hvilke to Tilfælde der vilde blive paaført Fjenden en uberegnelig Ulykke. Saa var der den Mulighed, at Syd- staterne selv havde afbrudt Linien et eller an- det Sted, men dette maatte fornuftigvis være saa nær Slagmarken, at jeg for længe siden maatte have erfaret den deraf følgende Kata- strofe.

Disse Tanker hvirvlede af Sted i mit Hoved, og efter dem jog en Række Idéer om Redning for mig, den ene efter den anden og vildere end den foregaaende. — Springe af! — Van- vid! — Dreje løs paa alle Haner og Sving, med en Explosion eller Skoldning til Følge! — Lægge mig paa Taget af den sidste Vogn og af- vente min Skæbne! — Her paa Maskinen var jeg i hvert Fald mest udsat.

Næppe var denne Forestilling bleven mig klar, førend jeg skyndte mig af Sted over Ten- deren og tilbage i Toget. Men havde det været vanskeligt før, saa var det næsten umuligt nu. Det hvinede i Koblingerne, det skreg fra Buf-

Husk at forlange

GALLE & JESSEN's Flødekarameller

Ren Fløde, Chokolade, Mocca, Rom, Hindbær, Mandel, Malt, Lakrids og „Helse“. Vil I have noget lækkert og forfriskende, saa prøv vore Kara- meller! Hver enkelt er en Perle af Velsmag — og de „holder længe“!

A/s GALLE & JESSEN

*Tag med
paa Tur
og i Lejr*

MAGGI^S
Bouillon-Terninger

Brug

Blaa og rød Pakning

TRYKSAGER

af enhver Art leveres

**HANSEN & ANDREASEN
BOGTRYKKERI**

Godthaabsv. 22, C.15296

fer, medens Vognene under voldsomme Slag fløj hen over Skinnerne. Saa jeg til Siderne, opfattede mine Øjne intet, de fik end ikke Indtryk af noget forbiilende — kun en mørk Mur.

»O, Du almægtige — hjælp mig«, stønnede jeg, lammet af Skræk.

Men jeg maatte videre; den sidste Vogn var jo mit Maal, om jeg end havde opgivet den Tanke at ligge oven paa dens Tag.

Jeg stod netop og skulde entre over fra den næstsidste til den sidste Vogn, da jeg saa det, der blev min Redning. Jeg saa det, og uden Tøven forstod jeg det — jeg handlede — jeg takker Gud, der hørte min Bøn og lod mig se og handle.

Som jeg stod og søgte Fæste for min Fod, saa jeg altsaa, at Koblingen et Sekund hvilte slapt i den næstsidste Vogns Koblingskrog, idet den sidste Vogn netop havde faaet et Ryk, der pressede dens Buffer mod den foran løbendes.

Kun et Sekund — en Mulighed, der maaske ikke gentoges, thi dette Forhold betingedes af, at den sidste Vogn tiltrods for Togets stedse stigende Fart dog i et Nu havde en større Fart end det øvrige Tog.

Her sidder jeg nu, mine Herrer, og jeg har oplevet mangen god Dag siden den Gang. Men havde jeg ikke, hurtig som Lynet, kastet Koblingen fra Krogen og derefter entret over i den frakoblede Vogn, saa havde jeg ligget knust ved Ryansdale, hvor mit Tog røg af Skinnerne. — Vognen, jeg var i, sagtnede Farten og lod det øvrige Tog løbe videre, og omsider gik den helt i Staa, og jeg sprang af; men jeg var saa oprevet af den Fare, jeg havde været udsat for, at jeg mere krøb end gik hen til et nærliggende Krat, og her fik jeg endelig den Søvn, jeg saa haardt trængte til. Senere fik jeg ved gode Folks Hjælp civile Klæder, og det lykkedes mig saaledes at undgaa et Fangenskab i Andersonsville og at komme uskadt indenfor Unionens Linier.

Det var den Jernbanetur, jeg sigtede til, mine Herrer!«

JIU JITSU

Japansk
Forsvarsmetode

bør læres af enhver Spejder!

Den, der har lært Jiu Jitsu efter denne letfattede Lærebog, kan ved Anvendelse af Grebene med Lethed overvinde sin Modstander, selv om denne er dobbelt saa stærk. Bogen indeholder 35 Illustrationer med forklarende Tekst.

Alle Spejdere erholder Bogen til nedsat Pris mod Indsendelse af vedstaaende Kupon til **Dansk Sportsforlag, Gl. Kongevej 72.** Beløbet kan indsendes i Frimærker eller pr. **Giro-Konto 30672**

Undertegnede udbeder sig herved tilsendt pr. Efterkrav + Porto:

..... Ekspl. af **Jiu Jitsu** à Kr. 1.50

Beløbet + Porto følger hermed pr. Anvisning.
" " " " i Frimærker.

Hvad der ikke benyttes, bedes udstreget. Ved Bestilling af 2 eller flere Eksemplarer sendes Bogen portofrit.

Navn.....

Adr.

Jubilæumsskriftet

omhandlende Korpsets Historie gennem 25 Aar,

bør ejes af
enhver Spejder!

Faas paa Korpskontoret eller ved Indsendelse af Kr. 1,25 + Porto Kr. 0,10 paa Postkonto 2284.

En Oplevelse

er det for en Spejder, naar han efter en anstrengende March gennem Skov og Mark sammen med sine Kammerater slaar Lejr ved et Baal for at drøfte Dagens Oplevelser.

I Mellemtiden er Rygsækken udpakket, og blandt mange gode Sager finder han ogsaa Maggi's Bouillon-Terninger; disse smaa gulrøde Firkanter, der saa ofte ledsager ham paa hans Ture. Opløst i kogende Vand — godt $\frac{1}{4}$ Liter til hver Terning; — har han den bedste Bouillon, han kan ønske sig.

Jiu Jitsu.

Skandinavisk Sports-Forlag har udsendt en lille (meget billig) Instruktionsbog i den fortrinlige japanske Forsvarsmetode. Hvert eneste Greb er illustreret med et anskueligt Fotografi, saaledes at man meget nemt — uden Lærer — kan dygtiggøre sig. Bogen kan anbefales alle Spejdere, — men det bør indskræpes alle, der vil træne i denne Sport, at udvise den største Forsigtighed. Mange af Grebene er yderst farlige. Det er saare nemt at brække en Arm eller forvride en Finger paa sin Modstander.

H.—g.

Hos **HENRY HANSEN**

køber De med største Fordel

GÖRICKÉ
OLYMPIC
CRESCENT

CYKLER

NØRREVOLD 82

vis à vis Nørreport St. **Palæ 4045**

RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

Spejdere!

Køb

*Forbindingskasse
og Materiale*

SANKT MATTHÆUS APOTEK

(L. WERNER)

ISTEDGADE 24 — Telefon Central 2810

**Schønning & Arvø's
— Cykledæk —
og Slinger
Knagende stærke!**

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg — Højeste Ydelser — Laveste Kontingent.

Hovedkontor: Vesterbrogade 80, Telf. Eva 1151

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceekspedition, Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2², Byen 8630

Medlemmer optages indtil 70 Aar uden Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.

Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

Redaktøren siger (forts. fra Side 18)

Nye Adresser.

Jeg har netop faaet en Adresse paa en engelsk Spejder paa 14 Aar. Han vil gerne skrive sammen med en jævnaldrende dansk Spejder. Hvem vil have Adressen? I Malmø er der en Patruljefører paa 14 Aar, der gerne vil skrive sammen med en Patruljefører fra København. For Søspejdere har jeg ogsaa en Adresse. Det er en hollandsk Søspejder paa 15 Aar, der paa Engelsk gerne vil skrive sammen med en jævnaldrende dansk Søspejder. Og helt nede paa New Zealand er der en 17-aarig Spejder, der forleden skrev til mig og bad om at maatte blive sat i Forbindelse med en dansk Spejder paa hans egen Alder. Husk altid at skrive Alder og Troppens Navn — foruden selvfølgelig jeres Adresse.

Et Forslag.

En Spejder i »Vedels Egne« foreslaar, at Siderne i »Spejdernes Magasin« faar fortløbende Numre, i Stedet for at hvert Nummer begynder med Side 1. Jeg vil imidlertid ikke indføre denne »Reform«, med mindre et Flertal af Lærerne ønsker den. Lad mig derfor faa at vide, hvem af jer, der ønsker Ændringen, og hvem, der protesterer imod den. Jeg gaar ud fra, at de, der ikke skriver til mig, er ligeglade.

Med Spejderhilsen!

Tage.

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielt Depot:

Det danske Spejderkorps Depot,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:
Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)
REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.
Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Pilestræde 52, Telf. 4619 og 13318.
ANNONCEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2². Telefon Byen 8630.

Sidste Bulletin fra Depotet!

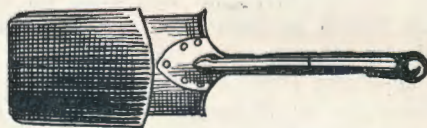
Korttaske

med Læderbagside,
rummelig,
velegnet for Patruljeførere.

Kr. 5.50

Andre Korttasker

Kr. 1.85—4.50

Spader findes i to Størrelser.

Patrulje-Spaden (Hærens Model) Kr. 3.75

Enkeltmandsspaden, samme Model,

men mindre Kr. 3.00

Patruljekogesættet

af Aluminium, bestaaende af 3 Kogekar inden i hinanden og Emaillepande

med sammenfoldeligt Skaft Kr. 27.50

Hylster Kr. 2.50

Det Danske Spejderkorps Depot

(FRILUFTS-MAGASINET)

SKINDERGADE 27
KØBENHAVN K

Telf. 10909
11203